

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

45. ČÍSLO / XVI. ROČNÍK

9 Kč (12 Sk)

9. LISTOPADU 2008

Z obsahu:

Pavlova christologie

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
22. října 2008
- strana 2 -

Poselství pro nás

Životní příběh Luciena
Bunela - otce Jakuba,
karmelitána
- strana 4 -

Matka všech chrámů

Lateránská bazilika -
Arcibazilika nejsvětějšího
Spasitele
- strana 5 -

Angažovaně

na obranu života

Alexa Gaspariová vypráví
o svém setkání s Juttou
Grafovou
- strana 6 -

Správná exegeze

Promluva papeže Bene-
dikta XVI. na 21. gene-
rální kongregaci synodu
biskupů
- strana 9 -

Světové setkání hnutí

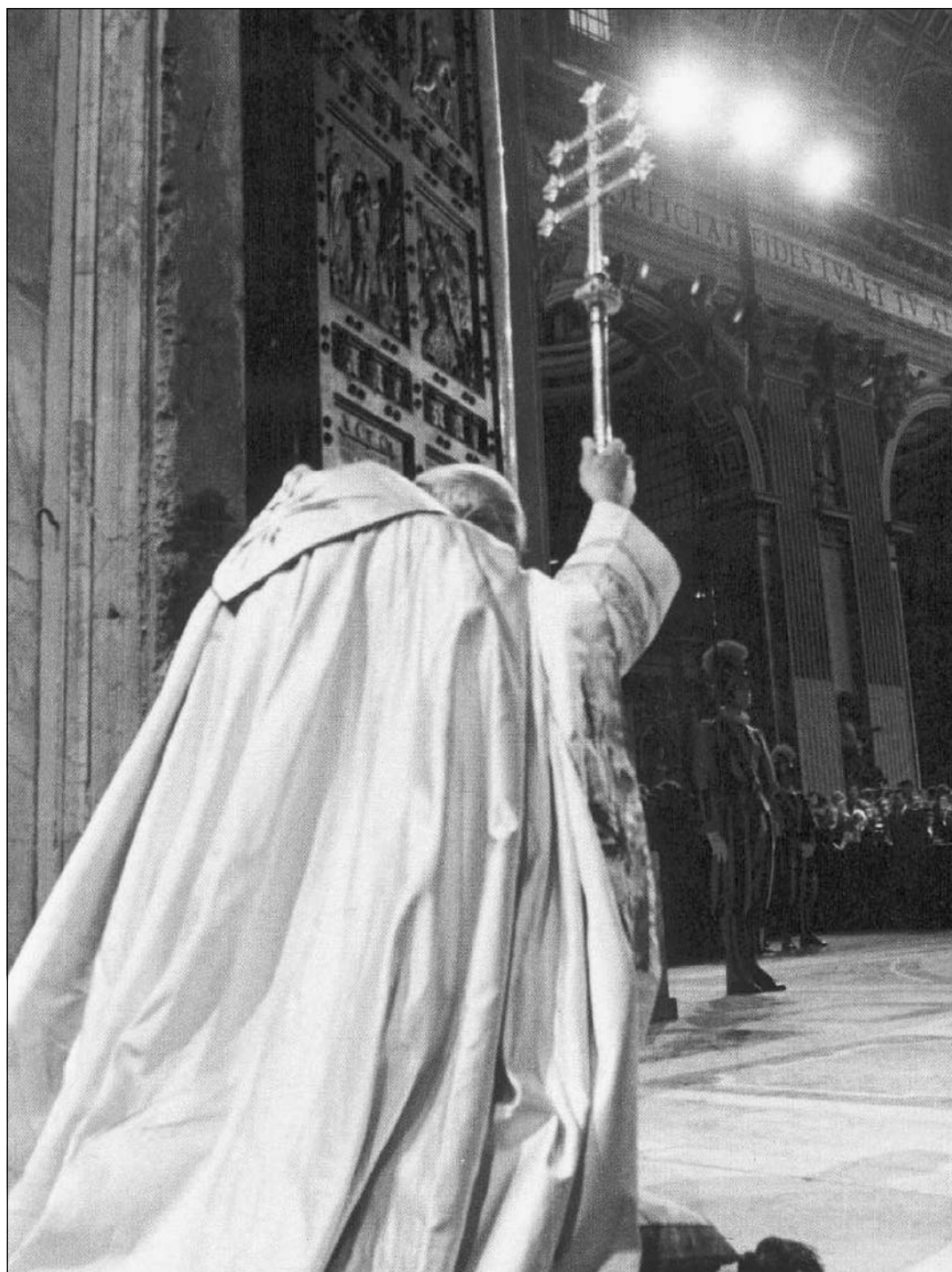
Retrouvaille

- strana 10 -

Pán Ježíš

o svých kněžích

Je to láska, co v Otci
zplodilo kněze
- strana 11 -

Jan Pavel II. na prahu lateránské baziliky při zahájení jubilejního roku 2000

V katechezích předchozích týdnů jsme rozbírali o obrácení svatého Pavla, plodu osobního setkání s Ježíšem ukřižovaným a zmrtvýchvstalým, a kladli jsme si otázku, jaký byl vztah Apoštola národů k pozemskému Ježíši. Dnes bych chtěl mluvit o nauce, kterou nám svatý Pavel zanechal o ústředním postavení zmrtvýchvstalého Krista v tajemství spásy, o jeho christologii. Opravdu, zmrtvýchvstalý Kristus, „vyšší nad každé jiné jméno“, stojí v centru všech jeho úvah. Kristus je pro Apoštola kritériem a hodnocením události i věci, je cílem všeho úsilí, které vynakládá při hlásání evangelia, je velkou vášní, která posiluje jeho kroky na cestách světa. A jedná se o Krista živého, konkrétního: Krista – jak říká Pavel, – „který mě miloval a za mě se obětoval“ (Gal 2,20). Tato osoba, která mě miluje, se kterou mohu mluvit, která mi naslouchá a odpovídá mi, to je opravdu princip k pochopení světa a k nalezení cesty dějinami.

Ukřižovaný a Zmrtvýchvstalý

Kdo četl spisy svatého Pavla, ví dobře, že Pavel se nezabýval vyprávěním jednotlivých faktů, které tvoří Ježíšův život, i když si můžeme myslet, že ve svých katechezích vyprávěl mnohem více o Ježíši předvelikonočním, než když píše Listy, které jsou důrazným napomenutím v přesných situacích. Jeho pastorační a teologický záměr byl tak zaměřen na výstavbu rodících se obcí, že se spontánně soustředil na hlásání Ježíše Krista jakožto „Pána“ nyní živého a přítomného uprostřed svých. Odtud vyplývá charakteristická podstata Pavlovy christologie, která rozvíjí hloubku tajemství s trvalým a přesným záměrem: jistě – hlásat živého Krista a jeho nauku, ale hlásat především ústřední skutečnost jeho smrti a zmrtvýchvstání jako vrcholu jeho pozemského života a ko-

Pavlova christologie

řene všeho následujícího vývoje veškeré křesťanské víry, celé skutečnosti Církve. Pro Apoštola není zmrtvýchvstání událost sama pro sebe, oddělená od smrti. Zmrtvýchvstalý je vždy ten, který byl nejdříve ukřižován. I ja-

ko Zmrtvýchvstalý nese své rány: umučení je v něm přítomno a je možno říct s Pascalem, že On je trpícím až do konce světa, i když jako Zmrtvýchvstalý žije s námi a pro nás. Tuto identitu Zmrtvýchvstalého s Kristem

Editorial

O slavnosti posvěcení Matky všech chrámů předkládá nám liturgie tři čtení. Všechna mluví o chrámu, ale jejich ladění je velmi rozdílné. Slova proroka Ezechiela nám představují velmi povzbuzující obraz požehnání a hojnosti darů, které plynou z chrámu a přináší blaho a požehnání všemu živému. Ve druhém čtení nás však Apoštol upozorňuje, že nemůžeme jen pasivně spoléhat na dobrodiní, kterého se nám z chrámu dostává. My sami si musíme být vědomi, že jsme jeho součástí. Jsme živými kameny vznešeného Božího chrámu. To je velké vyznamenání. Vysoký stupeň důstojnosti, jaké se nám dostává, je však současně spojený s velkým závazkem a velkou odpovědností: kdo by tento chrám ničil, toho zničí Bůh. A abychom o tom ani v nejmenším nepochybovali, představuje nám třetí čtení Pána ve zcela neobvyklé roli: celý zástup prodavačů a směnárníků, kteří si v chrámě nepočínali, jak se sluší na Boží příbytek, bez lítosti a dokonce s použitím násilí vyháň ven. Všechna jeho mírnost, vlnitost a milosrdenství musely v tomto případě ustoupit rozhorlení a hněvu. Evangelista to označuje jako horlivost pro Dům Boží.

Co se Spasiteli tak nelíbilo a co ho tak popudilo? To, co je pro něho s Božím chrámem naprosto neslučitelné, je lidská chamtivost. Ona je to-

tiž úplným opakem štědrosti a dobrotivosti, jakou nám především na tomto místě dává najevo Bůh. V tom se s ním pak ve svaté budově chrámu musí spojit i všechny její živé kameny. Bůh v chrámě rozdává a rozdává nejen ze svého, ale rozdává nezištně i sám sebe. I z každého z nás se má šířit voda dobrotivosti, která oživuje a uzdravuje, je pokrmem a lékem. Pokud tomu tak není, je to proto, že živou vodu lásky sobecká chamtivost otrávil a tak změnila Boží chrám v doupeň lupičů. Není to nijak přehnaný výraz, naopak vyjadřuje docela výstižně skutečnost, jakou představuje člověk ovládaný chamtivostí.

Chamtivost totiž zcela proměňuje srdce člověka. Nikdo nemůže sloužit Bohu i mamonu. Jen jednoho se přidrží, kdežto druhým pohrdne. Mamon dává svému ctiteli pocit moci a často mu přístup k moci otevírá. A mocenské postavení je zase snadnou cestou k pramenům mamonu. Čím více však roste sebevědomí z moci a mamonu, tím více degraduje člověka, protože zcela potlačuje jediný skutečný důvod sebevědomí, a to je sebevědomí, že jsme děti nejvyššího Otce. Zbloudilé sebevědomí se však opírá nikoliv o to, čím opravdu je, ale zakládá si jen na tom, co má. To od základu mění mezilidské vztahy. Zatímco Boží dobrotivá

Pokračování na str. 13

ukřižovaným pochopil Pavel při setkání na cestě do Damašku. V onom okamžiku mu bylo zjeveno s jasností, že Ukřižovaný je Zmrtvýchvstalý a Zmrtvýchvstalý je Ukřižovaný, který Pavlovi říká: „Proč mě pronásleduješ?“ (Sk 9,4). Pavel pronásledoval Krista v Církvi a nyní chápe, že kříž není „Boží zločenečnický“ (Dt 21,23), ale oběť za naše vykoupění.

Kristus – věčná Moudrost

Uchvácený apoštol nazírá skryté tajemství zmrtvýchvstalého Ukřižovaného a skrze utrpení, která Kristus zakoušel ve svém lidství (dimenze pozemská), dospěl k životu věčnému, ve kterém je jedno s Otcem (dimenze předčasová): „Když přišla plnost času,“ píše, „Bůh poslal svého Syna, narozeného ze ženy, podrobeného Zákonu, aby vykoupil lidi, kteří podléhali Zákonu. Tak jsme byli přijati za syny“ (Gal 4,4–5). Tyto dvě dimenze, věčná preexistence u Otce a Pánovo sestoupení ve vtělení jsou ohlášeny již ve Starém zákoně v postavě Moudrosti. V mudroslovných knihách Starého zákona nacházíme některé texty, které vyzvedávají roli Moudrosti, existující před stvořením světa. V tomto smyslu je možno číst takové úryvky, jako je onen z žalmu 90: „Dříve než se zrodily hory a země, od věčnosti do věčnosti jsi ty, Bože“ (v. 2), nebo úryvky jako ten, který hovoří o stvořitelské Moudrosti: „Bůh mě stvořil na počátku své činnosti, dříve než cokoli vykonal od pradávna. Od věčnosti jsem ustanovena, od počátku, od pravěku země“ (Př 8,22–23). Sugestivní je také chvála Moudrosti, obsažená ve stejnojmenné knize: „Moudrost se mocně šíří od jednoho konce na druhý a ušlechtila všechny spravuje“ (Mdr 8,1).

Mudroslovné texty, které hovoří o věčné preexistenci Moudrosti, hovoří také o sestupu, o ponížení této Moudrosti, která si

Pokračování na str. 12

Boží dům

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešního svátku

Nedělejte z domu mého Otce tržiště.

Připoj se k Ježíšově družině. S blížícími se velikonočními svátky putuje Ježíš do Jeruzaléma. Jde mu však o více než o pouhé splnění náboženské povinnosti. Touží opět navštívit místo, kde je zvláštním způsobem přítomen jeho nebeský Otec. Již jako malý chlapec dal najevo, jak velice miluje chrám a jak touží přebývat v tom, co je jeho Otce⁽¹⁾.

Ve vstupní dvoraně však vítá poutníky nedůstojná podiváná: křik penězomenců a prodavačů obětních zvířat, ryk a výkaly dobytka – to všechno málo připomíná Boží dům. Vychytralí lidé obsadili tento prostor a využívají situace k výnosnému obchodu. Jejich hlavním záměrem už není poskytnout službu přicházejícím poutníkům, nýbrž naplnit všemožně vlastní měšec. Není hanbnější chamtivosti než vydělávat na zbožnosti těch, kteří chtějí přinést Bohu zákonou oběť. Divíš se, že Ježíš vzplanul oprávněným hněvem?

Pokloň se s obdivem vznešenému majestátu Božího Syna, který se sám postavil proti hordě lichvářů a chamtivců s takovou autoritou a rozhodností. Nikdo se mu neodvažuje postavit na odpor, dokud chrámový prostor zcela nevyprázdní. Zapamatuj si, s jakou rozhodností umí zakročít i Pán, který má tiché a pokorné srdce⁽²⁾, jestliže míra zneuctění posvátného místa přesahuje všechny meze.

Odstraňování zlořádů není vděčný úkol. Kněžstvo se cítí Ježíšovým zákrokem poškozeno. Neuvítalo obnovení pořádku, přivyklo tomu nedůstojnému zlořádu, protože i ono má z něho nezanedbatelný prospěch. Nic tak nedokáže ukolébat naše svědomí jako pravidelný neoprávněný zisk. Tito kněží si sice uvědomují svou spoluodpovědnost za svatý Boží chrám, ale nezapomínají ani na sebe, a tak by se rádi ospravedlnili i ve svých vlastních očích. Jestliže nemohou nic namítat proti oprávněnému požadavku vyčistit Hospodinův dům, chtějí alespoň zpochybnit Ježíšovu kompetenci k takovému zákroku. Jistě znáš jejich otázku i z vlastní zkušenosti: „Kdo mu dal právo...? Jak se odvažuje...?“

Ať jsi jakkoliv vysoko postavený, neptej se toho, kdo tě upozorní na nesprávné jed-

nání, odkud má k tomu právo. Ani když ho umlčíš nebo dokonce odstraníš, nejsi tím ospravedlněn, naopak, ještě více rozmnožuješ svou nepravost. Není pro tebe v takovém případě mnohem prospěšnější obrátit svou pozornost raději k sobě a ne k tomu, kdo tě tím nebo oním způsobem napomíná? Možná, že jeho hlas je posledním varováním před Hospodinovým oprávněným hněvem. Jak se pak ochráníš před jeho *důtkami*, jejichž účinnost jsi před chvílí poznal?

Ježíš sám má ovšem pro svůj postup tu nejvyšší legitimaci: své božství. Nestaví je prozatím na obdiv, protože ten, kdo sám je nejvyšší Pravda a Právo, nemusí mít naspěch. Teprve v době, až se bude jeho odpůrcům zdát, že dosáhli svého konečného vítězství nad nepřijemným prorokem, když *zbořili jeho chrám*, právě tehdy mu proti své vůli připraví onu příležitost, aby nejslavnějším způsobem *jej ve třech dnech znovu postavil* a dosvědčil tak, že je Bůh a Pán. Jak malicherná a dokonale bezmocná je každá lidská sebejistota a troufalost vedle Ježíše z Nazareta, Syna člověka!

I kdyby někdo našel přirozené vysvětlení Ježíšových zázračných uzdravení, jeho zmrtvýchvstání zůstane neotřesitelným důkazem jeho božství a jeho nejvyšší autority. Protože však jeho odpůrci dosud nevyměřili, najdou se ještě dnes takoví, kteří by rádi přesvědčili sami sebe i tebe, že Ježíš nevstal z mrtvých. Co jim odpovíš?

Je tu však ještě jedno Ježíšovo vzácné poučení: jeho výrok o *chrámu těla* je více než symbol či proctví. Ježíš skutečně pozvedá tělo k důstojnosti chrámu. Chrám je posvátné místo, kde přebývá Bůh. Jestliže tvému Pánu tak záleželo na tom, aby očistil chrám postavený z kamene lidskýma rukama, který navíc bude zanedlouho nenávrtně rozbořen, oč více si musíš cenit živého chrámu, který v tobě posvětil Duch Svatý. Nestává se však i tento tvůj chrám nedůstojným tržištěm?

Aby se nepodobal chrámové předsíni znesvěcené chamtivostí a nečistotou, popros Pána, aby své důtky neodkládal a vyhnal z tvého chrámu všechno, co tam nepatří a co je nedůstojné místa, kde chce přebývat sám Bůh.

Pane, kéž mě *stravuje horlivost pro tvůj dům!*

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Lk 2,49; ⁽²⁾ Mt 11,29

Liturgická čtení

1. čtení – Ez 47,1–2.8–9.12

Anděl mě zavedl ke vchodu do chrámu, a hle – pod chrámovým prahem prýštila voda směrem na východ – na východ totiž bylo chrámové průčelí – voda stékala pravou chrámovou stranou na jih od oltáře. Pak mě vyvedl severní branou a venku mě vedl až k vnější bráně směřující na východ, a hle – voda vytékala z jižní strany. Řekl mi: „Tato voda, která vytéká do východní krajiny, stéká do pouště a končí v moři ve slavných vodách a jeho voda je tím uzdravena. Kamkoli se řeka dostane, oživnou všichni živočichové, kteří se v ní hemží; velmi mnoho ryb bude tam, kam se dostane tato voda, a vše se uzdraví. Nad řekou pak, na jejím břehu z obou stran vzroste všelike ovocné stromové; neopadne jeho listí, nepřestane jeho ovoce; každý měsíc ponese čerstvé plody, neboť jeho voda bude vytékat ze svatyně: jeho ovoce bude pokrmem, lékem jeho listí.“

1. čtení – 1 Kor 3,9c–11.16–17

Bratři! Vy jste Boží stavba. Podle Boží milosti, která mi byla dána, položil jsem jako zkušený stavitel základy, dále na tom staví už jiný. Každý však ať se dívá, jak na tom dále staví. Neboť nikdo nemůže položit jiný základ nežli ten, který je už položen – a tím je Ježíš Kristus. Nevíte, že jste Božím chrámem a že ve vás bydlí Boží Duch? Kdo by ničil Boží chrám, toho zničí Bůh. Neboť Boží chrám je svatý, a ten chrám jste vy!

Evangelium – Jan 2,13–22

Byly blízko židovské Velikonoce a Ježíš se odebral vzhůru do Jeruzaléma. V chrámě zastihl prodavače býčků, ovcí a holubů i směnárníky, jak tam sedí.

Tu si udělal z provazů důtky a vyhnal všechny z chrámu i s ovcemi a býčky, směnárníkům rozházel peníze a stoly jim zpřevracel a prodavačům holubů řekl: „Jděte s tím odtud! Nedělejte z domu mého Otce tržiště!“

Jeho učedníci si vzpomněli, že je psáno: „Horlivost pro tvůj dům mě stravuje.“

Židé mu však namítli: „Jakým znamením nám dokážeš, že tohle smíš dělat?“

Ježíš jim odpověděl: „Zbořte tento chrám, a ve třech dnech jej zase postavím!“

Tu židé řekli: „Tento chrám se stavěl šestačtyřicet let – a ty že bys ho zase postavil ve třech dnech?“

On však to řekl o chrámu svého těla.

Teprve až byl vzkříšen z mrtvých, uvědomili si jeho učedníci, co tím chtěl říci, a uvěřili Písmu i slovu, které Ježíš řekl.

V roce 1909 v Barebtinu, neděle u Bune-lů jako každá jiná. Děti si hrají na zahradě, když se přiblížil žebrák, starý muž s dlouhým vousem, s holí v ruce a rancem na zádech. Prosi o kousek chleba. Matka ukazuje na děti, jak se k ní ve strachu nahrnuly.

Malý Lucien Bunel

Ale Lucien nemá strach. Běží do kuchyně, uřeže velký kus chleba, přidá kus sýra a podává žebrákovi. Ten položí chlapci ruku na hlavu a řekne: „Věděl jsem, chlapče, že mi podáš chleba. Děkuji ti. Ale já ho nepotřebuji. Kéž tě dobrý Bůh vždycky chrání.“ A stařec tajemně zmizel. Lucien později tuto epizodu z dětství často vypravoval.

Celý život Luciena, později otce Jakuba, je možno shrnout do znamení darovaného chleba, které dítě nabídlo žebráko-

Poselství pro nás

Skrze kříž ke světlu – Bez prolité krve není vykoupení – Kdo jedná podle pravdy, přijde ke světlu. Tato hesla pocházejí od francouzského karmelitána, kterého bych vám chtěla představit.

vi: posvěcený chléb, který jako mladý kněz drží v rukou a který má podat školákům a farníkům, poslední kousek chleba, který v koncentračním táboře daroval těm, kteří měli větší hlad než on, chléb vlastního života, který daroval tím, že riskoval svůj vlastní život. Jeho život nese znamení darování chleba a naplňuje se darováním života.

Kdo je tedy tento Lucien Bunel, který se jako karmelitán jmenuje Jakub od Ježíše? Narodil se 29. ledna 1900 jako čtvrté ze sedmi dětí v chudé dělnické rodině. Je mimořádně slabý, sotva životaschopný. Maminka ho proto na jedné pouti zasvětil Panně Marii a chlapec prožije zázračné uzdravení. V bezpečí zbožné rodiny probouzí se v srdci chlapce velká láska k Bohu.

Jeho bratr o něm říká: „Zatímco ostatní děti si hrály, Lucien trávil mnoho času v kostele a v přírodě, od srdce k srdci s Bohem v jeho stvoření.“

Lucien cítí povolání ke kněžství. Farář ho povzbuzuje a bohatí lidé pomohou. Jde studovat do malého semináře. Je mimořádně nadaný, ale musí bojovat se svými osobními slabostmi: je hněvivý, hrdý a pyšný. V boji s těmito vášněmi se naučí mnohému pro své pozdější působení učitele a vychovatele.

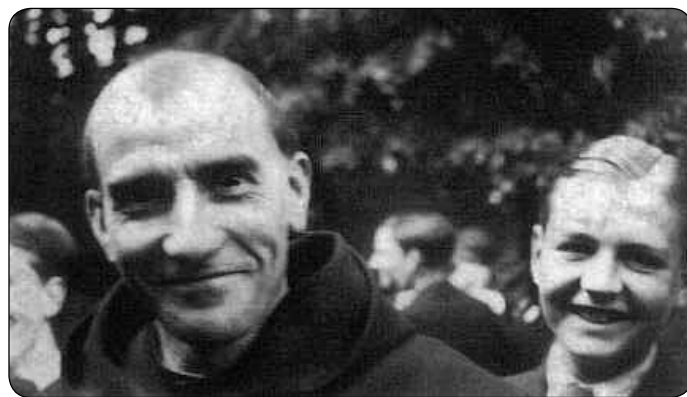
Po maturitě musí nastoupit dvouletou vojenskou službu. Tam zažije v kontaktu s kamarády velmi zblízka nouzi hří-

P. Lucien Bunel fascinuje žáky kreativními metodami výuky

chu. Cítí spoluodpovědnost za lidskou bídu.

Ve 24 letech se připravuje na kněžství. O svátcích se stará až do večera asi o stovku dělnických dětí: dělají výlety, pořádají hry a sportovní aktivity. I u těch nejtěžších povah dosahuje obdivuhodných výsledků. Po vysvěcení působí jako profesor, který fascinuje žáky kreativními metodami. Sám k tomu říká: „Dílo výchovy je umění. Je třeba probouzet síly dětí a formovat z nich člověka a světce.“

Lucien je ve svém volném čase zcela pro děti a obětuje se pro ně i jako kněz: dává hodiny, kondice, vypomáhá, káže v celé diecézi, stará se o skauty, zpovídá u řeholníků, je duchovním vůdcem. Ani při této horečné činnosti nepřeslechne hlas svého srdce, který ho volá do ticha. Styk s karmelitány obrátí jeho pozornost ke Karmelu. Již po několika dnech ověřování nachází svou cestu.

Ale biskup dává osvědčenému mladému knězi nerad svůj souhlas a Lucien musí čekat a učit se přijímat Boží vůli.

Od září 1931 je konečně mnichem od hlavy až k patě. Ale protože byl skrz naskrz aktivní, prožívá nyní ve velkém tichu svou vnitřní nouzi, ke které se stává velmi srdnatě a vrhá se jako malé

P. Jakub jako voják v době 2. světové války

dítě více a více do náručí svého Otce. Na svátek Povýšení svatého Kříže obdrží řeholní roucho a jméno Jakub od Ježíše.

Otec Jakub říká: „Karmel je společenství lidí, kteří chtějí světu ukázat dobrého Pána Boha. Nesvlékají se v tichu ze svých slabostí, nýbrž chtějí nasbírat v tichu síly, aby se mohli vysta-

dit velké touze po Bohu, aby je stále více přetvářel.“

Karmelitáni založí v Avonu nedaleko od Paříže vzdělávací ústav, který má formovat mladé lidi v duchu Karmelu. 34letý P. Jakub je pověřen vedením školy. Může zde plně uplatnit bohaté pedagogické zkušenosti a svou lásku ke Kristu při duchovním vedení svěřené mládeže.

P. Jakub formuluje svůj výchovný cíl takto: „Může mít karmelitánská škola jiný cíl než vychovávat malé světce? Mezi mnoha jinými věcmi to je to jediné podstatné! Všechno má probíhat v radosti a spontánnosti, nikoliv z donucení. Radost ve všem, abychom mohli děkovat Bohu za jeho velkou lásku, jakou nás miluje.“

V září 1939 propukla 2. světová válka. Školu zavřeli a P. Jakub musí narukovat. V různých francouzských táborech se s láskou stará o své kamarády. R. 1940 se může vrátit do Avonu a znovu otevřít školu. Ale záhy pozná hrůzy nacistické diktatury. Podaří se mu přijmout do školy pod falešným jménem tři židovské děti.

Dojde však k udání a P. Jakub je 15. ledna 1944 zatčen. Tři židovské děti jsou poslány do Osvětimi, kde zahynou. Přes různé sběrné tábory dostane se P. Jakub do koncentračního tábora Gusen u Mauthausenu, strašného tábora, kde přišlo o život 40 000 lidí. Všude je nápadný svou obětavostí a sebedarováním. V jednom dopise příteli napsal: „Ve vězeních jsou potřební kněží. Je tu tolik utrpení a nouze, jak jsem tu potřebný.“

V Gusenu je brutálně zavražděn jeden kněz z Lince. Velitel tábora ho vlastnoručně uskrtil. Tím knězem byl dr. P. Jan Gruber. Byl to sice jeden z vězňů, ale pro svou vědeckou činnost měl pro SS v Gusenu zvláštní postavení. Mohl tak stovkám vězňů zachránit život zajištěním potravin a polévek. Byl však prozrazen, krutě ztýrán a usmrčen. Ve stejném měsíci přišel do tábora P. Jakub a vězni ho uvítali jako nového P. Grubera.

Stejně jako jeho předchůdce zasazoval se P. Jakub plně za spolupovězň. Dělí se s nimi o hubené porce chleba, ujímá se nemocných a umírajících, tajně slouží mši svatou, organizuje diskus-

ni večery s dalším vzděláváním pro všechny, křesťany, komunisty, ateisty. Zhubl, že byl kost a kůže, a dostal tuberkulózu. V květnu 1945 byl tábor osvobozen. P. Jakub se dostane do nemocnice Alžbětinek v Linci, kde však 2. června umírá. Ještě ve stejném měsíci je pochován ve Francii. Byl zahájen proces jeho blahorečení. Jeden spoluvězeň, významný lyrik, napsal ve vzpomínkách na něj několik básní s tímto věnováním: „Pro mého více než bratra, milovaného P. Jakuba, který vnesl do tábora v Gusenu úsměv svého Krista.“

Tento portrét bych chtěla uzavřít svým osobním svědectvím: Zabývala jsem se dva roky intenzivně životem a spisy P. Jakuba. V 35 letech mé učitelské činnosti mě velice oslovily kreativní myšlenky tohoto karmelitána a pedagoga, především jeho hluboká láska k žákům. Zakusila jsem v ruchu každodenní práce také povolání k tichu kontemplativního života. Odvaha P. Jakuba přijmout do školy tři židovské děti a ukrývat je tam s nasazením vlastního života ukazuje vysoký stupeň lásky ke Kristu, kterému zasvětil svůj život.

Na brutalitu nacistických vládců odpověděl velkou trpělivostí a láskou, dělí se o poslední kousek chleba a dává tak doslova v oběť svůj vlastní život. Ví, že tato nadlidská láska je dar Boží milosti, a jsem velice vděčná za toto životní svědectví mého karmelitánského bratra.

*Z Vision 2000 - 5/2008
přežil -lš-*

Poslední rozloučení s P. Jakubem

Matka všech chrámů

*Lateránská bazilika má oficiální titul:
Arcibazilika nejsvětějšího Spasitele.*

Je to nejpřednější křesťanský chrám a jedna ze čtyř tzv. větších bazilik, mezi které patří bazilika svatého Petra ve Vatikánu, bazilika sv. Pavla Za hradbami a bazilika Panny Marie Větší. Arcibazilika se nazývá, protože je ze všech nejstarší.

Je to sídelní chrám papeže jakožto biskupa Říma. Nad vchodem nese nápis: CAPUT ET MATER ECCLESIAE URBS ET ORBIS – Hlava a Matka všech kostelů Města i Světa. Toto první křesťanské kultovní místo v Římě vzniklo za pape-

sidlil papež do Vatikánu, který skýtal větší možnost obrany. Je to místo největších liturgických slavností a procesí.

Pohled na stropní výzdobu lateránské baziliky

Apsida lateránské baziliky

že Silvestra I. a mělo formu pěttilodní baziliky. Bazilika byla posvěcena 9. listopadu 318. V roce 897 byla silně poškozena zemětřesením a v roce 904 byla obnovena. Papež Řehoř Veliký si přál, aby bazilika byla zasvěcena také sv. Janu Křtiteli a sv. Janu Evangelistovi. Jméno Laterán pochází od slavného římského rodu, kterému patřily zahrady, na nichž dnes bazilika stojí. Konalo se zde pět lateránských koncilů.

Laterán byl ve středověku sídlem papeže a k němu přilehlá bazilika byla dlouho daleko významnější než svatopetrský chrám. Teprve po návratu papežů z avignonského zajetí pře-

Dnešní podoba lateránské baziliky pochází především od barokního mistra Borominiho. Na fasádě je působivá balustráda, na které je patnáct 7 m vysokých soch světců v čele se Spasitelem. Vedle baziliky stojí baptisterium s antickými mozaikami ze života svatého Jana Křtitele. Připojen je také starobylý klášter. Na druhé straně proti bazilice je lateránský palác. V soukromé kapli papeže se nachází drahocenný lidskou rukou nezhotovený obraz Ježíše Krista, tzv. mandylion z Edessy (Mezopotámie). Na prostranném náměstí před bazilikou stojí nejstarší a nejvyšší římský obelisk.

Připravil -lš-

Obelisk před lateránskou bazilikou

Přichází nám v ústrety s dítětem v náručí. Můj první dojem: vyrovnaná, laskavá a spokojená. Již dříve mi byla nápadná jako velice prostá a klidná a rozhodná osobnost, a to i přes své mládí. Posadili jsme se v útulném pokoji u kachlových kamen a Jutta začíná vyprávět jasným, ale poněkud rozechvělým hlasem. To je překvapující, protože tato mladá žena už prokázala své řečnické schopnosti na mnoha akcích na ochranu života.

Jutta Grafová

Narodila se v roce 1979. Její rodina žila tehdy v Gallneukirchen, pak se přestěhovala do Lince. Má dva sourozence: Dominika, kterému je nyní 23, a Gudrun, starší sestru, známou svou činností v Evropské alianci mládeže a „Europe4christ“.

Víru přijala Jutta od matky. Když byla Jutta malá, prožívala její matka těžké období. Výmluvné argumenty nevěřícího otce způsobily, že matka nejdříve víru ztratila. Ale když pak upadla do těžkých depresí, vyhledala jednu modlitební skupinu, její víra se znovu probudila a deprese jako zákrakem zcela zmizely.

Pětiletá Jutta již dokázala zaregistrovat tuto její změnu. Když se ráno probudila, viděla matku, jak se modlí. Nyní se modlíly společně. Jutta si vzpomíná: „Pochopila jsem, že matka modlitbu potřebuje a že jí to skutečně pomáhá. Tak jsem mohla přijmout víru jako něco autenticky prožívaného a osvědčeného.“

Angažovaně na obranu života

Ale nejen to: Také oba sourozenci dosáhli uzdravení díky modlitbě. Gudrun trpěla těžkým astmatem a lékař nedával žádnou naději. Uzdravila se díky modlitbě jednoho kněze. Také mladšímu bratru, který trpěl anémií a už ani nemohl jíst, pomohly modlitby jednoho kněze. Bylo to zcela samovolné uzdravení. Ale ani tyto přesvědčující účinky modlitby nepřivedly nevěřícího otce k obrácení.

Naopak, když bylo Juttě 12, otec rodinu opustil a vydal se někam do zahraničí, aby si založil rodinu novou.

Jak to všechno prožila? „V našem případě jsem teprve po otcově odchodu měla dojem, že jsme mohli žít jako jedna rodina, především pokud jde o víru.“ Vděčně, bez trpkosti dodává: „S Boží pomocí jsme vycházeli dobře, i když nám chyběl otcův příjem. Matka přijala obtížnou situaci v důvěře v Boha. I když jsme neměli pravidelný příjem, neměla jsem nikdy dojem, že bychom trpěli nouzí. Žili jsme šetrně, ale nic podstatného nám nescházelo.“

Dnes je Jutta ráda, že její matka i po otcově odchodu zůstala doma u dětí: „Vděčíme naší matce za mnoho. Proto jsme nikdy nepokládali svou rodinu za zkrachovanou.“

Po prvním svatém přijímání se Juttin vztah k Církvi prohloubil. Navštěvuje kostel před začátkem vyučování. Tam se cítí bezpečně. „V naší farnosti, kde matka našla modlitební skupinu, byl i modlitební kroužek mládeže. Tam jsme i se sestrou mohly prohlubovat svou víru.“

Školní docházku včetně gymnázia zaměřeného na cizí jazyky absolvovala v Linci.

Následovalo pětileté studium v Gamingu na Mezinárodním teologickém institutu pro studium manželství a rodiny. Byl to pro ni velmi plodný čas: základní poznatky pro podporu

víry, mnoho informací o rodině, ochraně života, četná setkání a přátelství, jeden semestr v zahraničí. „Studium v Gamingu probíhalo pod heslem ‚ad fontes‘ – k pramenům. Četli jsme mnoho textů církevních Otců v originálu. To člověka chytí za srdce. Víra není jen naučená, nýbrž také prožívaná. Je zde také stálá adorace. Studenti se tu naučí, že teologie by se měla studovat na kolenou. Jinak je z ní prázdná věda bez základů.“

Studium skončila jako magister teologie. Protože v té době tento diplom neměl státní uznání, studuje ještě teologii na univerzitě v kombinaci s matematikou jako učitelka.

Jeden spolužák z té doby dosvědčuje to, co všude slyším: „Jutta je génius a absolvovala celé studium levou rukou, zatímco my ostatní jsme se plahočili.“ Ona sama o tom ovšem neříká nic, protože je opravdu pokorná.

Proč se rozhodla pro učitelské povolání? Její odpověď zní angažovaně: „Děti kolem 10 let jsou ještě velice otevřené pro víru. Ale v hodinách náboženství bohužel často neslyší to, co by měly. Tak promarnujeme velkou příležitost. Pokoušela jsem se předávat víru náhradním způsobem.“ Až do narození syna Filipa vyučovala na různých školách náboženství a matematiku.

V modlitební skupině mladých zhlédli jednou film „Němý výkřik“. Velmi na to zareagovali. „Je to drásající vidět, jak se 12 týdnů staré dítě snaží vyhnout trubici, která je chce při potratu vysát.“ Mladé lidi to tehdy velice chytlo za srdce. Rozhodli se, že nezůstanou jen diváky, ale podniknou něco pro ochranu nenarozených dětí.

Jutta se připojila ke skupině, když jí bylo 14. Pomáhala založit středisko. Jak postupně vyrůstala, kladla si otázku: Věnovat se ochraně života, nebo ne?

Má to být tvoje povolání? Tu otázku dostala na jednom kongresu na ochranu života ve Skotsku. Povolání? Potřebuje to povolání? Necítila se k této práci povolána, ale zavázána, protože je potřebná. Potraty jsou těžkým zlem naší doby, které se odehrávají takřka u našich dveří. „Je jasné, že je to můj úkol, ale vlastně úkol každého. Poznala jsem matky, které měly po potratu, zvláště pozdním potratu, který se odehrával za zavřenými dveřmi, dlouhá léta těžké duševní následky. Proto jsem cítila zvláštní povinnost angažovat se.“

Dělala to již během studia. „Dvouhodinové přednášky převážně ve výuce náboženství. Na pozvání učitele přicházejí dva spolupracovníci. Zcela prostě a věcně předkládáme fakta, příčiny a důsledky potratu a odpovídáme na otázky žáků.“ Vykristalizovalo z toho, že je to jeden z nejdůležitějších úkolů pro život mládeže. Mezitím uskutečnili mladí lidé několik tisíc takových akcí.

Zájem je tak velký, že by bylo možno akce rozmnožit, kdyby bylo více spolupracovníků. „Přináší to mnoho radosti a naděje,“ vysvětluje se zářícíma očima, „protože mladí lidé se skutečností, které poznávají, nechají přesvědčit. A většinou jsou otevření. Vidí obrazy, jak vypadá nenarozené dítě, jak se vyvíjí, že je to zcela zjevně člověk, který má právo na život.“ Tak jako my.

Je to vlastně zcela logické a prosté, jen se na to podívat selským rozumem. Není k tomu ani zapotřebí být křesťan, aby člověk pochopil, že život stojí za to, aby byl chráněn. Jutta se stále znovu přesvědčuje, že mladí lidé jsou za tyto informace velice vděční.

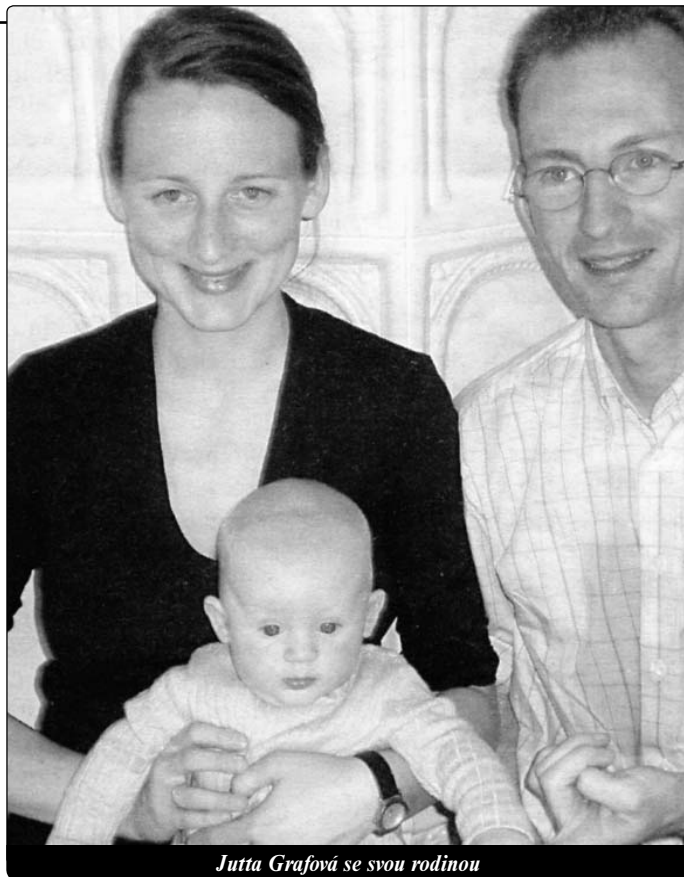
Kolik jí bylo let, když měla odvahu takto vystoupit poprvé? „Patnáct, někteří posluchači byli starší než já.“

Žádný div, že jí tato vystoupení zpočátku nepřipadala lehká. „Jsem povahou spíše plachá, takže jsem zpočátku byla velmi vzrušená. Brzy jsem si na to však zvykla, především proto, že jsem mluvila o tom, o čem jsem zcela přesvědčena, že to lidem pomáhá. V podstatě je to docela jednoduché téma a neobsahuje žádné otázky, na které bych nedokázala odpovědět.“

V roce 2001 převezme předsednictví sdružení, které uznala biskupská konference. Ostatní, kteří by se pro to hodili, jsou příliš zaneprázdněni. Tak se toho ujala. Je jí právě 21 a studuje v Gamingu. Nebylo to právě lehké, protože si neuměla představit, jak by měla sdružení zastupovat před veřejností. Bylo třeba naučit se překonávat ostýchavost.

Vypráví o tom se smíchem: „Z počátku se stalo, že seděla od osmi ráno do půlnoci v kanceláři. To se organizovala cyklistická túra po Rakousku, od Brixenu až po Vídeň. Cestou byly, hlavně ve farnostech, přednášky, projekce a diskuse na téma ochrany a kultury života. Především v západních spolkových zemích nás přijímali velice přátelsky. Byly zde velmi dobré diskuse. Čím blíže k Vídni, tím více byli lidé vybiřavější. Začaly protidemondační socializující mládeže a feministek. Pronásledovali nás až do kostela a dělali povyk.“

S politováním dodává: „Zde je ovšem také vidět, jak téma potrat lidí rozděluje, kolik agrese je ve hře: křik, houkačky, vyhrůžky i pěsti.“ Vzpomíná na akce v pěších zónách pěti měst. Postavili zde panely, aby se dostali do rozhovorů s chodci a mohli jim předávat informační materiály. „Protistrana se ihned ozvala, uspořádala manifestaci pro potraty. Docházelo až k napadání našeho stánku, takže jsme dostali strach.“ Dochází přitom k osočování, pomlouvám a útokům. „Nyní se pokoušíme držet tyto akce v tajnosti.“ Člověk musí mít dobré základy víry a být houževnatý.

Jutta Grafová se svou rodinou

Najdou se další spolupracovníci? „I když počet spolupracovníků stále roste, v zástupech se nehrnou,“ odpovídá. „Radost, kterou při tom prožíváme, také něco stojí. Máme široký okruh lidí, kteří s námi solidarizují, modlí se za nás a odebírají zpravodaj (vychází čtvrtletně). Užší skupinu tvoří 30–40 osob. Při jednotlivých akcích je nás více.“

Ale vraťme se k Juttině životní dráze. Sdružení vedla od

roku 2001 do roku 2005. „Nemyslím si, že bych byla tou nevhodnější osobou pro tuto funkci, ale Bůh mi dával vždy potřebnou sílu, i v těžkých situacích, jako když jsme museli opustit kancelář, ale nověna k svatému Josefu zajistila pomoc. Nemyslím si, že bych byla tak dobrá, ale viděla jsem, jak Boží milost pomáhá.“

Jedna její spolupracovnice to vidí jinak: „Jutta byla ideální

vedoucí, obdivovali jsme její široké znalosti, klidný a příjemný způsob jednání i při velkých akcích, zatímco ostatní byli nervózní. Je neobyčejně pilná, obětuje se pro své přesvědčení. Když jde o to druhé motivovat, aby převzali nějakou práci, kterou nikdo nechce, dokázala zapůsobit přátelsky a mile, ale vždy přesvědčivě. I když jsme se setkali s agresí a nečestným jednáním protivníků, věděla, co dělat: skála v příboji vyhocených situací. Když nebylo něco v pořádku, řekla jasně svůj názor. Zpočátku byla večer zcela vyčerpaná, jak mi řekla její matka, ale nedala na sobě nic znát. Napolo žertem a napolo vážně jsme říkali: – Ona je v našem kruhu nejsvětější.“

Co všechno musela dělat? Organizovat přednášky a akce, rozhovory v médiích a psát články o kultuře života, sbírat rešerše informací, zastupovat sdružení při konferencích i na mezinárodní úrovni, pouti, farní akce, prodej knih, hodiny pro mládež... a především důležité rozhovory s postiženými ženami. Se soucitem vypráví: „Jednou přišla k našemu stánku 19letá mladá žena a podívala se na krásné barevné fotografie nenarozeného dítěte. Byla to pro ni první příležitost mluvit o svém velkém smutku. I ve farnostech jsem se setkávala s ženami, které trpěly na následky potratu. Mluvily jsme pak o velkém tlaku, kterému jsou vystaveny...“

Kněz, který mladé lidi provází, se před několika lety divil, jak to, že mezi „Mládeží pro život“ se ještě nenašel žádný pár pro život. Ale již vloni byly mezi členy čtyři svatby a letos už máme čtyři děti. Jak velice tato angažovanost podporuje víru, ukazují kněžská povolání. Další aktivní a statečné spolupracovníky hledáme.

Na otázku, co soudí o „Humanae vitae“, odpovídá Jutta jednoznačně: „Vyplnilo se to, co Pavel VI. předpověděl. Stále se prohlašuje: když bude

PRSTENY CUDNOSTI

Tři bratři americké hudební skupiny Jonas Brothers nosí tzv. prstény cudnosti, které představují slib zachovat zdrženlivost až do svatby.

Britský komik Russel Brand je v televizním programu zsměšňoval. Paris Hilton a zpěvačka Jordin Sparks, která nosí stejný prsten, se jich však zastaly. Paris Hilton prohlásila, že panenství je něco krásného, co je třeba chránit. Povzbudila bratry, že jsou dobří kluci a že takovou generaci pokládá za velkolepou. Russel Brand se jim musel omluvit.

MODLITBA JE LEPŠÍ NEŽ MAKE-UP

Ruský pravoslavný arcibiskup Vincenc z Jekatěrinburgu prohlásil, že líčení žen je zbytečná ztráta času, která znamená překrytí přirozené krásy. Ženy by udělaly lépe, kdyby místo vysedávání před zrcadlem a malováním svých tváří se věnovaly modlitbě. Pravá krása přichází zevnitř, z duše, a o tu je třeba nejvíce pečovat.

Kath-net

antikoncepce, nebudou potraty. Ale opak je pravdou. I přes antikoncepci počet potratů v Evropě všude stoupá. V osvětových brožurách, které rozdávají ve škole, je dítě představováno pouze jako nechtěný důsledek pohlavního aktu. Jinak se o dítěti nemluví. Tak se z dítěte stal narušující faktor. Protože žádná antikoncepce není stoprocentní, je potrat poslední pojistkou. Antikoncepce silně přispěla k potratům.“

Na základě těchto poznatků připravila Jutta s přáteli osvětovou brožuru. „Alternativa k tomu, co rozdává stát, k jeho jednostranným brožurám. Když mladí lidé čtou naši brožuru místo té státní, je to už velký zisk.“ Pomyslela jsem si: – Kéž by ředitelé škol a učitelé náboženství pracovali s těmito materiály.

Pak jsem se zvědavě zeptala, kde poznala svého muže, který studoval ekonomiku, pak pracoval v otcově podniku a nakonec začal studovat filozofii. „V Gatingu, před mnoha lety. Blíže jsem ho pak poznala během studia a při práci ve sdružení, na poutích a cestách a společných akcích. Především se mi líbila jeho veselá povaha a přímocnost. Při pouličních akcích mě napadlo, když vydržel i nelehké situace z věrnosti a přesvědčení, pak je to člověk, na kterého je možno se stoprocentně spolehnout. To je pro manželství důležité – pomyslela jsem si a dál jsem si řekla: Žena, se kterou se ožení, to bude mít dobré. A jednoho dne si on vzal do hlavy, že tou ženou budu já. Z dlouhého přátelství se stala láska.“

DLOUHODOBÉ NÁSLEDKY

Bratrovražděné boje ve Rwandě před 14 lety si vyžádaly více než jeden milion obětí. Hutuové vyvraždili 75 % tutsiovské menšiny. Ti, kteří tento teror přežili, dodnes trpí psychickými následky. Trápí je úzkost, deprese a silné poruchy spánku. Navíc je v zemi velký nedostatek psychiatrů a psychologů. Nejvíce pomáhají postiženým sociální pracovníci, kněží a kvalifikovaní laici. Jejich odbornost je však stále nedostačující.

Kath-net

Pak si však byli oba jisti, že zůstanou spolu na celý život. Pěkná společná práce je spojivala. „Když jsme spolu vydrželi při takové práci, tak se můžeme na sebe spolehnout i v jiných těžkostech.“

30. června 2007 byla svatba. „Po svatbě jsem věděla, kde jsem doma a kam patřím. Nejsme spolu dlouho, ale je to pěkné, i v duchovním životě: jeden druhého umí posilovat. Když je jednomu hůře, druhý ho podporá modlitbou. Nejkrásnějším dárkem je nyní malý Filip.“

Jutta se směje a prohlásí: „Bez těch dvou mých chlapů už si to neumím představit.“ Nyní nemá žádnou oficiální funkci, ale pomáhá „Mládeži pro život“ radou i činem, protože jako matka ví ještě lépe, jak důležité je zasadit se za život. „Vždy jsem se zasazovala za život, protože jsem věděla, že potrat je strašná věc. Ale nyní, když jsem sama byla těhotná a nyní mám dítě, působí mi myšlenka na potrat fyzickou bolest. Můj syn, který se na mě nyní směje širokýma očima, je tentýž člověk, který mi před méně než rokem na ultrazvuku zamával rozvíjející se ručičkou. Když vidím, jak je závislý a jak dokonale důvěřuje svým rodičům, jak hrozné je to zklamání důvěry, jak nevýslovná krutost takové dítě zabít!“

Cestou domů přemýšlím o tomto rozhovoru. Není to jasné, jaká je poptávka po větším nasazení a lásce k těm, kteří se sami nemohou bránit? Děkuji, Jutto, za tvůj příklad.

Z Vision 2000 - 5/2008

přeložil -lš-

Karel I. svatořečen?

V procesu svatořečení císaře Karla I. došlo k velkému pokroku. Na Floridě byl uzavřen diecézní proces uznání zázraku na jeho přímluvu. Akta byla odeslána příslušné římské kongregaci. Jak dlouho bude jeho přezkoumání ve Vatikánu trvat, nelze zatím odhadnout. Poslední rakouský císař Karel I. byl prohlášen za blahoslaveného 3. října 2004. Jeho památka se slaví 21. října. Je to den jeho sňatku se Zitou Bourbonskou.

Zázračného uzdravení se dostalo jedné ženě nemocné na rakovinu. Dotyčná žena žije v Kissimmee jižně od Orlanda. Rakovina v jejím případě napadla již několik orgánů a lékaři se vzdali naděje na vyléčení. Nemocná se zcela náhodou dověděla o blahoslaveném rakouském a českém panovníkovi. Jeden manželský pár z Louisiany, který dříve navštívil Rakousko, poznal zde vnuka císaře Karla a ten je pozval na slavnost jeho blahořečení do Říma. Tento manželský pár daroval k Vánocům své švagro-

vé Vanesse Lyn O'Neilové medailku Karla I. spolu s brožurou o jeho životě, které se rozdávaly při blahořečení. Její matka je přítelkyní nemocné ženy a zavdala podnět k tomu, že celá její rodina a další přátelé se začali modlit nověnu k bl. Karlu I. za její uzdravení. Stav nemocné se nejdříve značně zlepšil, až nakonec byla zcela uzdravena. Lékaři nemají pro takové uzdravení přirozené vysvětlení.

Biskup v Orlandu Thomas Wenski ustavil komisi z církevních právníků a dalších expertů, která zkoumala případ od léta 2006. Po šestnácti měsících dospěla komise k závěru, že vyléčení nemocné ženy nemá přirozené vysvětlení a je třeba přičíst je přímluvě blahoslaveného Karla I. Zapečetěná akta byla předána Kongregaci pro svatořečení. Poslední slovo v tomto případě přísluší Svatému otci.

Zprávu o tom přinesl německý list Die Tagespost 26. července 2008.

-lš-

O pronásledování křesťanů se mlčí

V 60 zemích je systematicky porušována náboženská svoboda. Nejčastěji jsou pronásledováni křesťané. Vyplývá to ze zprávy o stavu náboženské svobody na světě, kterou zveřejnila organizace Církev v nouzi (Kirche in Not). Nejdramatičtější je situace v Indii, Pákistánu, Saúdské Arábii a v Eritreji.

Každý rok přichází o život kvůli své víře zhruba 170 tisíc křesťanů. „V mnoha zemích, jako je Irák, Afghánistán nebo Indie, lidé vědí, co je to kříž vepsaný do života,“ říká ředitel polské sekce Kirche in Not P. Waldemar Cisło.

Mezi zřejmé příklady porušování náboženské svobody je nutné započítat zavedení práva šaría v dalších provinciích Ni-

gerie nebo rozhodnutí eritrejské vlády, která znárodnila všechna církevní charitativní a vzdělávací zařízení.

Ředitel polské sekce Kirche in Not zdůrazňuje mlčení světových médií k pronásledování křesťanů. Příkladem je pogrom na křesťany v Indii nebo olympiáda v Pekingu, kde politická korektnost donutila vlády a média k mlčení. V době olympiády byli biskupové, kněží a věřící zatýkáni a svět o tom mlčel. P. Cisło v rozhovoru pro Vatikánský rozhlas dále řekl, že každý má povinnost trvat na respektu k náboženské svobodě a nahlas mluvit o křesťanech, kteří každý den zaplatí svou víru vlastním životem.

Česká sekce Radio Vaticana

Drazí bratři a sestry, práce na mé knize o Ježíši poskytuje širokou příležitost vidět všechno dobro, které nám přináší moderní exegeze, ale také poznat její problémy a rizika. *Dei Verbum* 12 nabízí dva metodologické návody pro přiměřenou exegetickou práci. Na prvním místě potvrzuje nutnost používat historicko-kritickou metodu a krátce popisuje její podstatné prvky. Tato nutnost je důsledkem křesťanského principu formulovaného v Janově evangeliu 1,14: *Slovo se stalo tělem*. Historický fakt je konstitutivní dimenzí křesťanské víry.

Dějiny spásy nejsou mytologie, nýbrž skutečné dějiny, a proto je nutno studovat je metodami seriózního historického bádání.

Nicméně tyto dějiny mají jinou dimenzi, onu dimenzi božskou. V důsledku toho *Dei Verbum* mluví o druhé metodologické úrovni, nezbytné pro správnou interpretaci slov, která jsou současně slovy lidskými i Slovem Božím. Koncil říká, a sleduje přitom základní pravidlo každé interpretace literárního textu, že Písmo je třeba interpretovat ve stejném duchu, v jakém bylo napsáno, a uvádí tři základní metodologické principy, aby bylo zachováno vědomí božské dimenze, pneumatologie Bible:

1. Je třeba interpretovat text s jasným vědomím jednoty celého Písma. Tomu se dnes říká **kanonická exegeze**. V době Koncilu tento termín ještě nebyl vytvořen, ale Koncil říká totéž: je nutné přihlížet k jednotě celého Písma.

KNĚZ ODSOUZEN

Koptický katolický kněz byl v Egyptě odsouzen k pěti letům vězení. Jeho provinění spočívá v tom, že požehnal sňatku křesťana se ženou, která konvertovala z islámu. Stát tuto konverzi neuznává a pokládá ženu nadále za muslimku. Jako taková nesmí uzavřít sňatek s vyznavačem jiného náboženství.

Manželský pár je na útěku, aby se vyhnul stíhání. Konvertita v Egyptě nemá možnost získat osobní doklady s uvedením svého náboženského vyznání.

Kath-net

Správná exegeze

Promluva papeže Benedikta XVI. na 21. generální kongregaci synodu biskupů

2. Je třeba přihlížet k **živé tradici celé Církve**.

3. Je třeba zachovat **analogii víry**.

Pouze tam, kde jsou dodrženy obě metodologické roviny, historicko-kritická i teologická, je možno hovořit o teologické exegezi – exegezi pro tuto Knihu přiměřené. Zatímco kolem první roviny pracuje aktuální exegeze na nejvyšší úrovni a poskytuje nám reálnou pomoc, není možno říci totéž o druhé rovině. Často tato druhá rovina, tato konstitutivní rovina ze tří teologických prvků uvedených v *Dei Verbum*, se jeví jako takřka nepřítomná. A to má velice těžké důsledky.

Prvním důsledkem nepřítomnosti této druhé metodologické úrovně je, že Bible se stala pouhou knihou minulosti. Je možno z ní vyvozovat mravní důsledky, je možné se naučit dějinám, ale kniha jako taková mluví pouze o minulosti a exegeze není reálně teologická, stává se pouhou historiografií, dějinami literatury. To je první důsledek: Bible zůstává minulostí, mluví jen o minulosti.

Je zde ještě druhý důsledek: Pokud se vytratí hermeneutika víry, o jaké mluví *Dei Verbum*, vznikne potřeba jiného typu hermeneutiky, a to je hermeneutika sekularizovaná, pozitivistická, jejímž základním klíčem je přesvědčení, že v lidských dějinách se nic božského neprojevuje. Po-

dle takové hermeneutiky, pokud se zdá, že zde nějaký božský prvek je, pak je třeba vysvětlit, odkud se vzala taková interpretace, a je třeba ji redukovat na lidský prvek. V důsledku toho se předkládají interpretace, které popírají historičnost božských prvků. Tzv. exegetický mainstream v Německu např. popírá, že Pán založil Nejsvětější Eucharistii, a říká, že Kristovo tělo zůstalo v hrobě. Pak by zmrtvýchvstání nebyla historická událost, nýbrž teologická vize. Dochází k tomu, protože schází hermeneutika víry: proto se potvrzuje filozofická profánní hermeneutika, která popírá možnost vstupu a přítomnosti Boží v dějinách. V důsledku nepřítomnosti druhé metodologické roviny se vytvořila hluboká propast mezi vědeckou exegezi a *Lectio divina*. Právě odtud pramení forma zmatků při přípravě homilií. Kde exegeze není teologická, nemůže být Písmo duší teologie, a naopak, kde teologie není podstatným výkladem Písma v Církvi, tam už teologie nemá žádný základ.

Proto pro život a poslání Církve, pro budoucnost víry je absolutně nezbytné překonat tento dualismus mezi exegezi a teologií. Biblická teologie a systematická teologie jsou dvě dimenze jediné reality, kterou nazýváme teologie. Z tohoto důvodu se mi jeví jako vhodné, když se v jedné z propozic mluví o nutnosti zachovat v exegezi dvě metodologické roviny uvedené v *Dei Verbum* 12, kde se hovoří o nutnosti rozvíjet exegezi nejen historickou, ale také teologickou. Proto bude nutné rozšířit formaci budoucích exegetů v tomto smyslu, aby se otevřely poklady Písma dnešnímu světu i nám všem.

L'Osservatore Romano
19. října 2008
Překlad -lš-

ÚTOKY NA KŘESŤANY V IRÁKU

Situace křesťanů v Mosulu na severu Iráku je stále dramatičtější. Po vlně útoků na tamní křesťanskou komunitu, které si vyžádaly 14 mrtvých, opustilo město na 10 tisíc křesťanů, aby hledali útočiště v okolních regionech.

V Mosulu je dnes necelých 500 křesťanů oproti 25 tisícům za vlády Saddáma Husajna. Organizace Církve v nouzi se snaží zmírnit humanitární krizi dodávkami pokrývek, léků a potravin tisícovkám těch, které perzekuce postihly. Vatikánský tiskový mluvčí Federico Lombardi večera v rozhovoru pro agenturu Reuters vyjádřil znepokojení Svatého stolce nad nastalou situací a nad tím, že irácké úřady situaci nevěnují dostatečnou pozornost. V nedávno zveřejněném vzkazu islámističtí extremisté vyzývají křesťany, aby opustili svoje domovy do 24 hodin, jinak prý „budou potrestáni a zabiti tak, jak velí islámské náboženství učinit se všemi, kdo uctívají kříž.“

Z násilí proti křesťanům se navzájem obviňují centrální vláda v Bagdádu a místní správa kurdského regionu. Irácký premiér Al Maliki přislíbil potrestání pachatelů násilí proti křesťanům, které za poslední dva týdny zesílilo. A požádal celou společnost, aby spolupracovala na uklidnění situace.

Česká sekce Radio Vaticana

ISLAMIZACE EVROPY

V západoněmeckém Duisburgu byla slavnostně otevřena největší mešita na území Německa. V Amsterdamu přestavěli na mešitu bývalý katolický chrám sv. Ignáce a podobně je tomu i v Londýně. Podle organizace Churchwatch byl v Londýně v roce 2007 napaden každý druhý kněz.

V Bruselu pochází 57% narozených dětí z muslimských rodin. Jméno Mohamed je v Bruselu, podobně jako i v Londýně, Stockholmu, Oslu a Amsterdamu, nejčastější mužské jméno.

-web-

Velice na mě zapůsobila vaše zkušenost, která vás přivádí do styku s rodinami poznamenanými manželskou krizí. Když jsem uvažoval o vaší aktivitě, ještě více jsem poznal Boží „prst“, tzn. působení Ducha Svatého, který probouzí v Církvi přiměřené odpovědi na naléhavé potřeby dnešní epochy. Velice naléhavě pocíťovanou potřebou dnešních dnů jsou rozvraty a rozvody. Byl to opravdu prozřetelnostní nápad kanadských manželů Guye a Jeanniny Belandových pomáhat manželským párům v těžké krizi a překonávat ji zvláštním programem, který spočívá v obnovení jejich vztahů, a to nikoliv jako alternativa psychologické terapie, ale jako samostatná doplňující cesta. Vy totiž nejste profesionálové, jste manželé, kteří často prožili sami na sobě stejné obtíže a překonali je díky Boží milosti a pomoci Retrouvaille a pocíťovali potřebu a radost dát také svou vlastní zkušenost do služeb druhých. Jsou mezi vámi různí kněží, kteří doprovázejí manžely na jejich cestě a lámou pro ně Slovo i Chléb života. „Zadarmo jste obdrželi, zadarmo dejte“ (Mt 10,8). Těmito slovy, se kterými se Ježíš obrátil na své učedníky, se sami vytrvale řídíte.

Jak ukazuje vaše zkušenost, manželské krize – a mluvíme tu o krizích vážných a těžkých – představují skutečnost dvou tváří. Na jedné straně se ukazuje, zvláště ve fázi akutní a nejbolestnější, jako je selhání, zážitek, zkouška, že skončilo snění a proměnilo se v noční mýru, že – bohužel – „se s tím už nedá nic dělat“. To je tvář negativní. Ale je tu druhá tvář, nám často skrytá, ale Bůh ji vidí. Každá krize totiž – a tomu nás učí příroda – je přechodem k nové fázi života. Jestliže se toto u nižších tvorů děje automaticky, člověk zde uplatňuje svou svobodu, vůli, a proto má „větší naději“ než zoufalství. V těch nejtemnějších okamžicích manželé ztratili naději, potřebují tedy někoho jiného, kdo ji střeží, nové „my“,

společenství opravdových přátel, kteří s maximálním respektem, ale také s upřímnou vůlí po dobru jsou ochotni podělit se trochu o svou naději s těmi, kdo ji ztratili. Nikoliv sentimentálním způsobem ani ukvapeně, nýbrž organizovaně a realisticky. Stáváte se tak v okamžiku zlomu pro manžely konkrétní možností mít pozitivní bod, jemuž se mohou svěřit ve své beznaději.

A opravdu, když vztah zanikne, manželé uvážnou v osamocení, ať už individuální nebo jako dvojice. Ztrácejí horizont pro společenství s Bohem, s druhými i s Církví. Pak vaše setkání nabízí záchytný bod, aby se neztratili docela, aby postupně vystoupili na svah. Těší mě, když mohou myslet na vás jako na strážce větší naděje než ta, kterou manželé ztratili.

Krize může být cestou růstu. V této perspektivě můžeme číst vyprávění o svatbě v Káně (Jan 2,1-11). Panna Maria zjiš-

tuje, že snoubenci „nemají víno“, a řekne to Ježíšovi. Nedostatek vína připomíná moment, ve kterém v životě manželů skončí láska, vyčerpá se radost a náhle poklesne nadšení z manželství.

Když pak Ježíš proměnil vodu ve víno, dělají ženichovi komplimenty, že – jak říkají – zachoval „dobré víno“ až do této chvíle. To znamená, že Ježíšovo víno je lepší než to předcházející. Víme, že „dobré víno“ je symbolem spásy, nové manželské smlouvy, kterou přišel Ježíš uzavřít s lidmi. Ale právě tou je svátost každého křesťanského manželství, i ten nejubožejší a vrávorající ubožák může tedy najít v pokoře odvahu požádat Pána o pomoc. Když je některý pár v těžkostech – a jak ukazuje vaše zkušenost – když se už dokonce rozpadl – jestliže se svěří Marii a obrátí se na Toho, který učinil ze dvou „jedno tělo“, může si být jist, že tato krize se s Pánovou pomocí stane cestou růstu a že láska z ní vzejde očis-

těná, vyzrálá a posílená. To může způsobit jedině Bůh, který si chce posloužit svými učedníky jako platnými spolupracovníky, aby se přiblížil k manželům, naslouchal jim, pomohl jim znovu objevit poklad v manželství ukrytý, oheň, který zůstal pohřben pod popelem. On oživuje a znovu navrácí plamen, jistě nikoliv stejným způsobem zamilování, nýbrž jiným způsobem, intenzivnějším a hlubším: nicméně vždy stejný plamen.

Drazi přátelé, kteří jste si zvolili dát se do služeb druhých na tomto tak delikátním poli, ujišťuji vás svou modlitbou, aby se toto vaše úsilí nestalo pouhou aktivitou, ale zůstalo vždy ve své hloubce svědectvím o Boží lásce. Vaše služba je službou „proti proudu“. Dnes se totiž, když se pár ocitne v krizi, najde mnoho osob ochotných radit rozchod. Dokonce i manželům sezdaným ve jménu Páně se nabízí snadnost rozvodu a zapomíná se přitom, že to, co Bůh spojil, člověk nemůže rozlučovat (srov. Mt 19,6; Mk 10,9). Abyste mohli uskutečňovat toto své poslání, i vy potřebujete ustavičně žít svůj duchovní život, vkládat lásku do své činnosti, aby v kontaktu s obtížnými skutečnostmi se vaše naděje nevyčerpala a nezredukovala na pouhou frázi. Kež vám v tomto delikátním díle pomáhá Svátá rodina nazaretská, které svěřují vaši službu a zvláště ty nejtěžší případy. Kež vám stojí po boku Maria, Královna rodiny, a uděluje apoštolské požehnání vám a všem příslušníkům hnutí Retrouvaille.

L'Osservatore Romano
Překlad -lš-

(Na obrázku logo hnutí Retrouvaille)

Světové setkání hnutí Retrouvaille

V Castel Gandolfo se letos konalo světové setkání hnutí Retrouvaille. Jde o sdružení, které vzniklo před 31 lety a má za cíl pomáhat manželům a rodinám, které se ocitly v krizi, aby ji mohly překonat a znovu vybudovat vzájemné vztahy. Hnutí Retrouvaille založili kanadští manželé Guy a Jeannine Belandovi. Členy hnutí přijal na audienci Benedikt XVI. a pronesl k nim tato slova:

KAMPAŇ PROTI BOHU

Od ledna mají jezdit londýnské městské autobusy s propagačními hesly proti Bohu: „Bůh pravděpodobně vůbec neexistuje. Nedělejte si starosti a užívejte si života.“ Profesor R. Dawkins, autor knihy „Bůh je přelud“, věnuje na tuto kampaň 14 200 €. Kampaň má být odpovědí na propagandu evangeliků, kteří vyzývají na plakátech k víře v Krista, neboť jinak hrozí věčné zatracení. Metodisté jsou však toho názoru, že i Dawkinsova kampaň upozorňuje na Boha, a jsou mu za ni dokonce vděční.

400 MILIONŮ

Na 400 milionů se odhaduje počet lidí, kteří se setkali s Janem Pavlem II. během 27 let jeho pontifikátu v Římě a na jeho apoštolských cestách po celém světě. Dokumentace o jeho písemném díle a výkonu pastýřského úřadu má 80 tisíc stran. Těch, kteří ho sledovali v jeho utrpení a umírání prostřednictvím televize, jsou miliardy a miliony byly v Římě při jeho smrti a pohřbu.

Kath-net

Pán Ježíš o svých kněžích

JE TO LÁSKA, CO V OTCI ZPLODIL KNĚZE

Aby se uskutečnil ideál, který měl můj milovaný Otec o mých kněžích, bylo zapotřebí působení Ducha Svatého jako mocné a nenahraditelné síly. Jen On a jediné On může obnovit tvář země a spojit srdce se Slovem, protože Duch je nevýslovné pouto lásky mezi Otcem a Synem: je to On, kdo sjednocuje církev, protože On sjednocuje v lásce Trojici. On sjednocuje, protože je Jednota a je Jednota, protože je Láska.

Láska je to jediné, co sjednocuje, zjednodušuje, posvěcuje, smiřuje, objímá, upevňuje vzájemná pouta a srdce.

Duch Svatý je Svatý právě proto, protože je Láska, a protože je Láska, soustřeďuje se v něm svatost tří božských Osob, a proto představuje blaženost panující mezi Otcem a Synem.

Láska je ona božská radost, která tvoří nebeskou blaženost a činí Otce i Syna věčně šťastnými. Láska je osa, která hýbe celým světem. Jen člověk ji znehodnocuje a falšuje. Láska je hybná síla Církve a svátosti. A také kněze zplodil Otec z lásky, protože celá Trojice je jedné podstaty a jedné vůle bez počátku: Láska plodí kněze, a kdyby nebyli zplodeni v myslí Otce od věčnosti, zrodili by se z láskyplného a bolestného tlukotu mého Srdce na kříži.

Jestliže tedy má kněz tak vznesený původ, že se zrodil v něčem menším než v milujícím lůně Trojice, má nevyhnutelnou povinnost podobat se Trojici, zvláště v Jednotě. A protože církev je stvořena pro něho v Jednotě, má v ní vdechovat a pít Jednotu a ztotožňovat se s vůlí, kterou projevují představení, tj. s papežem a s biskupy, na nichž jakožto kněz závisí.

Kněz musí napodobovat Otce a i on má být otcem v nejčistší plodnosti a lásce vůči duším, se všemi kvalitami otce ve sho-

dě s Otcem, v jehož myslí byl zploděn.

Má napodobovat Syna, kterým jsem Já, vtělené Slovo, má se přetvořit ve Mne. To znamená, že jde nejen o napodobování, ale má být mým druhým Já na zemi, aby oslavoval Otce v každém úkonu svého života a jemu dával duše pro nebe.

A musí napodobovat Ducha Svatého a být láskou, rozlévat lásku, působit, aby se duše zamilovaly do lásky; naplněn láskou, proniknut láskou, má šířit svědectví Slova skrze lásku a sjednocovat všechny duše v Trojici, která je plně láskou se všemi nekonečnými důsledky, které z toho plynou.

Jednota: solidarita v soudech, úsudcích, názorech, sjednocovat v Trojici všechno, rozum i srdce.

Těmito sděleními, která dnes vyvěrají z mého Srdce, požaduji toto všechno, abych tak poskytl lék na všechny nedostatky, které v tomto směru existují.

Chci, aby moje církev zažila svatost kněží, shodnými s ideálem mého Otce a s nejsvětějším a nejdokonalejším příkladem Trojice. Chci, a to zdůrazňuji ještě jednou, radikální změnu v mé Církvi pro spásu mnoha duší, které na to čekají.

Žizním po tom, abych byl milován a napodobován tak, jak se sám dávám a sdílím. Chci vzdát slávu mému Otci, rozkoši mého Srdce, skrze kněze a biskupy přetvořené ve Mne (CC 362–382).

Otci se od věčnosti zalíbilo, aby viděl v každém knězi svého milovaného Syna

Když Otec od věčnosti bez počátku zplodil Syna, zplodil spolu s ním v určitém smyslu i kněze. Odtud plyne duchovní plodění, v určitém smyslu božské, které vychází z plodění věčného Velkněze, který je zploděn z Ducha Svatého.

Otci se od věčnosti zalíbilo vidět v každém knězi svého milovaného Syna, a proto si je tak zamiloval. Otec reflektuje sám v sobě své dokonalosti a své vlastnosti a Syn jako nastavené zrcadlo odráží všechny dokonalosti, krásy a všechny touhy Otce. Světlo, které osvěcuje všechny tyto dokonalosti, je sám Duch Svatý, protože je láska, a je láska, protože je světlo.

V tomto zrcadle, ve Slově osvěceném světlem, kterým je Duch Svatý, se Otec usmíval, když uvažoval o svých svatých kněžích, v něm zploděných a přetvořených v Toho, kterého nanejvýš miluje, ve Slovo, které miluje všechny věci.

Mohla tedy kněžská povolání mít původ vznešenější, světlejší, dokonalejší, než když jsou plzena od věčnosti z Otce ve stejném plodění jako Slovo, které ho odráží v celém jeho jasu, celé jeho čistotě a v síle jeho nekonečného božství?

V Bohu je budoucnost přítomná a Otec viděl Slovo, jak se odráží v Církvi, a viděl, jeden po druhém, všechny stupně církevní hierarchie, jejíž počátek na zemi je kněžství, ale jejíž božský počátek je Nejsvětější Trojice, ze které vychází.

Proč? Pro lásku, protože jeho láska je větší než všechno, všechno objímá, všechno si podmaňuje, všechno překračuje; protože láska je Bůh, protože jeho láska je nekonečná, protože k jeho bytí patří darovat sebe, sdělovat sebe, rozlévat sebe; tak aby duše, obrazy Trojice, sama Trojice přitahovala, duše, které miluje nekonečnou vášní, vášní samotného Boha. Proto Otec dal svého Syna, aby je spasil, tak aby se odlesk Trojice, který každý člověk v sobě nese, vrátil k samotné Trojici.

K tomu cíli založil svou církev a dal kněžím tak vznešený původ: samotné lůno Otce: aby chránili, vychovávali a zachraňovali duše. Proto jsem přišel na svět, aby Mě poznali, napodobovali můj život, moje ctnosti, mou lásku k Otci,

oslavovali Trojici tím, že k ní budou přivádět svaté duše, a obnovovali tak k božství to, co duše v sobě mají božského: dech Nejvyššího, obraz Trojice, nesmrtelný odlesk samotného Boha.

Proto jsou duše tak draho cenné, protože vycházejí z Trojice, aby se k ní vrátily a věčně ji oslavovaly, to je jejich cíl.

Ale ke spáse a posvěcení duší ve vyhnanství jsem stvořil své kněze: zploděné z Otce, oni se zrodili v mém Srdci z lásky, tj. z Ducha Svatého.

Byli od věčnosti zplodeni v intelektu mého Otce; a když se Slovo stalo tělem, v jeho Srdci se narodila církev. V tomto svatém žeburu mají kněží svůj původ, od věčnosti předvídaný. Ale jeho skutečným počátkem byla moje oběť na kalvářském kříži ve slávu Marie.

Jak bych mohl nemilovat božskou vášní, láskou samotné Trojice, mé kněze, kteří byli takto zplodeni a takto se zrodili v mém Srdci? A jak by na ně Otec mohl zhlížet jinak než se stejnou něžností, s jakou se zhlíží ve Mně? A jak by mohl netoužit, aby se připodobnili vtělenému Slovu v ctnostech, v Kříži, když je nese ve své Duši? A Duch Svatý, který je Duší Církve, který je jakoby duše lásky, jak by mohl nechtít mít tyto kněze dokonalé, sobě podrobené, chránit je ve svém nitru, přivádět je do styku se svými dary a rozšiřovat jejich schopnost mít Ducha Svatého?

Jak by mohla Trojice nemít právo, aby je viděla svaté a dokonalé, když mají odrážet svůj božský původ, když jsou zrozeni v mém Srdci, když mají do nebe nejen přijít, ale mají ho zalidnit? Oni mají plodit duše pro nebe, mají přinášet samotnému božství to, co mají v sobě božského, samotné Trojici to, co mají z Trojice, a mají zabránovat tomu, aby tyto nesmrtelné poklady neupadly do bláta.

Nebe není nic jiného než rozšíření Nejsvětější Trojice, rozšíření lásky v samotné lásce. Každá láska se má vrátit k lásce, ke svému

► středu. Každé vybočení člověka spočívá v tom, že zapomněl na tuto božskou lásku, že ji nahrazuje žádostivostí, a tak se vzdaluje od oné lásky, kterou má přivést k jejím středu, kterou má přivést zpět do nebe.

Duše vytryskly z Trojice a pro svou věčnou radost mají žít v Trojici, na zemi i na nebi. To je důvod, pro který byla stvořena Církev, a ke stejnému cíli, tj. aby přiváděli duše k Trojici prostředky, které k tomu obdrželi, byli zplomeni kněží.

A jestliže každá duše má žít v Trojici, aby se k ní vrátila, čím spíše kněží? Duše jsou jakoby expanze Trojice, která je jejich nebem již zde na zemi, a musí být tedy respektovány a milovány pro to božské a nesmrtné, které mají v sobě.

Kněží jsou částí stvoření, která je obdarována většími charismaty, utvořena s větší láskou a milována s větším zalíbením; musí tedy odpovídat tomuto vyvolení Trojice, přetvořit se ve Mne ukřižovaného, protože jen síla Kříže není nikdy neplodná.

Všechno může zklamat, ale nikoliv kněz, jestliže je ukřižovaný z lásky ke Mně ve svých povinnostech, ve svém chování, ve svých vztazích, ve svém jednání, v důvěrnosti se Mnou, který zapomíná na sebe ve svém úsilí oslavit v sobě, v duších onu nevyšlovnou Trojici, ze které vyšel a ke které směřuje.

Je tedy jasný ideál, který má můj Otec s každým knězem, že totiž má reprodukovat Mne? Je jasná horoucí touha Ducha Svatého stále více posvěcovat tato srdce? Je jasný cíl lásky, který spočívá v horoucí touze po radikální změně, která se má uskutečnit ve všech kněžích pro dobro duší, Církve a světa a k slávě Trojice? (CC 49, 347-358).

(Pokračování)

Z knihy

Conchita Cabrera de Armida:

Sacerdoti di Cristo.

Città Nuova, Řím 2008,

str. 67-73

Přeložil-lš-

PAVLOVA CHRISTOLOGIE - dokončení ze str. 2

vytvořila stánek mezi lidmi. Tak slyšíme jako ozvěnu již slova Janova evangelia, které mluví o stanu Pánova těla. Ve Starém zákoně se vytvořil stánek: zde je naznačen chrám, kult podle Tóry; ale z pohledu Nového zákona můžeme chápat jen jedno předtvoření stánku, které je reálnější a významné: stánek Kristova těla. A vidíme již v knihách Starého zákona, že toto ponížení Moudrosti, její sestoupení do těla v sobě obsahuje také možnost, že bude odmítnuta. Když svatý Pavel rozvíjel svou christologii, odvolává se právě na tuto mudroslovnou perspektivu: poznává v Ježíši věčnou Moudrost, která od věčnosti existuje, Moudrost, která sestupuje a buduje si stan mezi námi, a tak může popsat Krista jako „Boží moc a moudrost“, může říct, že Kristus se stal pro nás „moudrostí skrze Boží dílo, spravedlnost, posvěcení a vykoupení“ (1 Kor 24,30). Podobně Pavel objasňuje, že Kristus právě tak jako Moudrost může být zavržen především od vládců tohoto světa (srov. 1 Kor 2,6-9), takže v Božích plánech může vzniknout paradoxní situace, že kříž se změní na cestu spásy pro celý lidský rod.

Další vývoj tohoto mudroslovného cyklu, který vidí, jak se Moudrost poníží, aby i přes odmítnutí byla povýšena, máme ve slavném hymnu Listu Filipánům (srov. 2,6-11). Jedná se o jeden z nejstarších textů celého Nového zákona. Exegeté se v drtivé většině shodují, že tato perikopa obsahuje skladbu, která předchází text Listu Filipánům. To je údaj velkého významu, neboť znamená, že židokřesťanství věřilo v božství Ježíšovo dříve než Pavel. Jinými slovy, víra v Ježíšovo božství není helénistický vynález, který vznikl teprve po Ježíšově pozemském životě, invence, která zapomněla na jeho lidství a zbožstila ho; vidí-

me ve skutečnosti, že v božství Ježíšovo věřilo jako první židokřesťanství, můžeme dokonce říci, že sami apoštolové ve velkých okamžicích Mistrova života pochopili, že On je Boží Syn, jak to řekl svatý Petr v Caesareji Filipově: „Ty jsi Kristus, Syn živého Boha“ (Mt 16,16).

Nejstarší hymnus o Kristu

Ale vraťme se k hymnu v Listu Filipánům. Strukturu tohoto textu je možno rozložit do tří strof, které osvětlují stěžejní momenty cesty, kterou Ježíš vykonal. Jeho preexistence je vyjádřena ve slovech: „ačkoliv má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu“ (v. 6); pak následuje dobrovolné ponížení Božího Syna v druhé strofě: „sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka“ (v. 7) až tak dalece, že se ponížil a „stal se poslušný až k smrti, a to smrti na kříži“ (v. 8). Třetí strofa hymnu ohlašuje Otcovu odpověď na Synovo ponížení: „Proto ho také Bůh povýšil a dal mu jméno nad každé jiné jméno“ (v. 9). To, co ohromuje, je kontrast mezi radikálním ponížením a následující oslavou v Boží slávě. Je zřejmé, že tato druhá strofa je kontrastem ve srovnání s Adamem, který se chtěl stát Bohem, a je kontrastem také k chování budovatelů babylonské věže, kteří si sami chtěli zbudovat most až k nebi a vyrovnat se božství. Ale tato iniciativa pýchy skončila sebezničením: takto není možno dospět do nebe, k pravému štěstí, k Bohu. Gesto Božího Syna je přesně opačné: nikoliv pýcha, ale pokora, která se uskutečňuje v lásce, a láska je božská. Iniciativa ponížení, radikální Kristova pokora, která tak kontrastuje s lidskou pýchou, je reálným vyjádřením božské lásky. A po ní následuje pozdvížení do nebe, kam nás Bůh přitahuje svou láskou.

Kromě Listu Filipánům jsou jiná místa v Pavlově literatuře, kde jsou spolu spojena témata preexistence a sestoupení Božího Syna na zem. Potvrzení analogie mezi Moudrostí a Kristem se všemi rozvinutými vazbami kosmickými i antropologickými se nachází v prvním Listě Timoteovi: „(On), který přišel v lidské přirozenosti, byl ospravedlněn Duchem, ukázal se andělům, došel víry ve světě a byl vzat do slávy“ (3,16). Především na těchto premisách je možno nejlépe definovat funkce Krista jako jediného Prostředníka, a to na pozadí jediného Boha Starého zákona (srov. 1 Tim 2,5 ve vztahu k Iz 43,10-11; 44,6). Jen Kristus je ten pravý most, který nás vede do nebe, ke společenství s Bohem.

Prvorozený všeho tvorstva

A nakonec jen letmo k poslednímu rozvoji christologie svatého Pavla v Listech Kolosanům a Efezanům. V prvním je Kristus označen jako „prvorozený všeho tvorstva“ (1,15-20). Toto slovo „prvorozený“ předpokládá, že jako první mezi mnoha syny, první mezi mnoha bratry a sestrami sestoupil, aby nás přitáhl a učinil z nás své bratry a sestry. V Listě Efezanům nacházíme krásný výklad božského plánu spásy, když Pavel říká, že v Kristu chtěl Bůh všechno naplnit (srov. Ef 1,23). Kristus je naplněním všeho, všechno zahrnuje a vede nás k Bohu. A tak i nás zahrnuje do pohybu sestupu a výstupu a zve nás, abychom měli účast na jeho pokoře, tj. na jeho lásce vůči bližním, a tak měli také podíl na jeho oslavení a stali se s ním syny v Synu. Modleme se, aby nám Pán pomáhal ztotožňovat se s jeho pokorou, jeho láskou, abychom se tak mohli stát účastníky jeho božské slávy.

L'Osservatore Romano

23. října 2008

Mezitaluky redakce Světla

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

adopce je otevřena pro všechny a Bůh nikoho nemiluje na úkor druhého, mamon, kterého se zmocnil jeden, už nemůže mít druhý. Proto se mamon jednoho stává pro druhé předmětem závidění a zdrojem trvalého rozdělení mezi lidmi, kteří jsou jeden druhému sokem. Mamon dokáže ze srdce povolání k lásce opravdu učinit bezcenného lupiče a stává se příčinou rozdělení a nespravedlnosti. Zvrácenost chamtivosti je právě v tom, že převrací v člověku řád hodnot: staví na první místo mamon, i před Boha a před bližní.

Úkolem Ježíšových učedníků bylo naučit svět, jak je třeba podle radostné zvěsti spravovat bohatství země, které Bůh daroval všem lidem bez rozdílu. Ale předběhla nás chamtivost a zcela opanovala svět. V současnosti si přisvojila krycí jméno „hospodářská soutěž“ a vyhlásila „maximální zisk“ za hlavní hybnou páku světové ekonomiky. Bohužel je to páka, která se zakládá na síle lidské slabosti a hříšném sklonu. Ti, kteří mají nejvíc, se nikdy nesmíří s tím, že by někdo jiný mohl mít více než oni. Představa, že by mohli ztratit své prvenství, je pro ně tak nepřijatelná, že jsou ochotni sáhnout ke skrytému nebo i otevřenému násilí, jen aby se takového ohrožení zbavili. To platí pro jednotlivce, skupiny i celé státy. Je to pozadí všech válek poslední doby. Ti, kteří vyhlašují války ve jménu svatých ideálů, vlastenectví a humanity, jsou jenom loutkami šedých eminencí, které umí na zabíjení lidí vydělávat tučné peníze.

Mamon se stal hybnou silou dějin. To, co čteme v dějepisech, jsou často jen vnější události, za kterými se skrývají jiné dějiny trvalého souboje dobra a zla, jejichž podrobnosti se zde sotva kdy dovíme. A bohužel neplatí to jen pro dějiny tohoto světa, ale i pro dějiny Církve. I v její historii nacházíme nejednou

smutnou nepravost a pikle, které jdou na vrub lidské chamtivosti. Je to vlastně škoda, že znalost dějin už dlouho nepředstavuje v našem vzdělání a v naší kultuře významnější položku, ačkoliv by nám častější pohled do zrcadla národních, světových i církevních dějin byl velmi prospěšný. Pomáhal by nám lépe hodnotit také svou vlastní dobu. Náš život je příliš krátký a náš obzor ještě kratší.

Máme často pocit, že nás Bůh povolal k životu v době, kdy vláda zla vrcholí, a chováme povědomí, že kdysi panovaly poměry, které měly blíže k tomu, čemu říkáme „zlaté časy“. Ale kdo ví, co bychom říkali, kdybychom v těch dobách žili. Jsme např. právem smutní z toho, jaký vztah zaujímá v posledních staletích světská moc vůči Církvi, jenže málo víme o tom, že to Církev pod tzv. křesťanskými panovníky neměla často o nic lehčí, ne-li ještě horší. A naopak jsou věci, které by mnohé dřívější generace mohly závidět našim generacím, a to jsou např. vynikající papežové posledních staletí. Oslavujeme tuto neděli posvěcení lateránské baziliky. Tato matka všech chrámů se však bohužel také stala místem, kde jeden z papežů uspořádal soud nad svým předchůdcem. Jeho mrtvola byla vyzdvížena z hrobu, posazena na trůn, aby pak byla odsouzena, zhanobena, vláčena po ulicích a vhozena do Tiberu. Jaký to mělo smysl soudit mrtvého papeže? Za vši touto neuvěřitelnou záští stála touha po moci a majetku. Je zajímavé, že téhož roku zničilo baziliku zemětřesení. Žádné zemětřesení však dosud nezničilo Církev. Naopak ve stejné době, kdy se v Římě odehrávaly tyto smutné události, zapouštělo u nás díky svatému Cyrilu a Metodějovi křesťanství své kořeny.

Mezi věřícími kolují nejrůznější předpovědi o nadcházející velké světové katastrofě, po které už nastane doba, kdy „vlk

bude přebývat s beránkem, pardál si lehne vedle kůzlátka, tele a lvičce budou pospolu žrát a dítě je bude vodit“. Panuje názor, že dnes už zlo dosáhlo takového stupně, že už to dál nejde. Jistě, je tu mnoho negativních jevů, ale Boží trpělivost milosrdenství má jiná měřítká než my a už mnohokrát v dějinách to prokázala. Jsou ovšem i takoví křesťané, kteří sní o době, kdy bude všechno „po jejich“, aby všem ukázali, že měli od začátku pravdu. Byla by to opravdu ta nejpříznivější doba ke splnění základního poslání, se kterým nás Bůh posílá do světa? K tomu, aby křesťané naplňovali své poslání, nepotřebují žádné optimální podmínky. Co může zabránit věřícím, aby následovali svého Pána a Mistra podobně, jako ho následoval např. karmelitán otec Jakub? (Viz strana 4)

Neměli bychom si ovšem zastírat, že třetí světová válka je více pravděpodobná než nepravděpodobná. Velká hospodářská krize, kterou chamtivci dlouho tutlali a která se teprve rozroste, je odjakživa živnou půdou pro velké válečné konflikty. Příznivci vojenské síly jsou nepoučitelní. Poslední nešťastné vojenské zásahy USA na Středním východě jsou toho dokladem. V Americe mají jednoho agnostika, který Boha nepopírá, ale podal na něho soudní žalobu. Tvrdí, že terorizuje jeho a jeho bratry. Soud žalobu odmítl s odůvodněním, že je nedoručitelná. Bůh nikoho neterorizuje. Když říká, že nevíme dne ani hodiny, je to jen upozornění na nepopíratelnou skutečnost. Jestliže tomuto žalobci tak vadí terorizování, měl by podat žalobu na americkou vládu, která soustředěním válečných lodí v Perském zálivu terorizuje nejen nepohodlný Írán, ale celý svět. Nejen terorizuje, ale nebezpečně ohrožuje. A soustřeďují se tam nejen námořní síly americké, ale i francouzské a britské. Je to šílený tanec s pochodněmi kolem sudu

prachu. Až tento sud vybuchne, nikdo na tom nevydělá, a i kdyby vydělal, k ničemu to nebude, protože ten zbytek lidstva, který to přežije, začne psát zcela nové dějiny, ve kterých budou platit úplně jiné hodnoty.

Ale vraťme se na domácí půdu. Naprostý volební neúspěch křesťanských kandidátů je varující a nelze ho přičítat na vrub nevěřících voličů, ale na vrub nevýrazně křesťanských křesťanů. Kandidáti typu Matky Terezy nebo otce Jakuba by asi tak nepropadli. Tím nechci říct, že křesťanští politici mají žít v pověsti svatosti, ale rozhodně by se měli těšit pověsti opravdových křesťanů. K absurdní politice obou velkých kohoutích stran a jejich populistických předáků představují křesťanské sociální principy skutečně jedinou rozumnou alternativu. Ale to je třeba demonstrovat systematicky a prakticky i vlastním životem.

Bohužel, kdyby tak jednoho dne všichni červení, zelení, modří i oranžoví šli do sebe a řekli nám křesťanům: „Vidíme, že se nám to podle našich ideologií opravdu nedaří. Ujměte se vlády vy!“, obávám se, že by nás pěkně zaskočili a vyšlo by najevo, že na to zdaleka nejsme připraveni. Především, že by se projevilo, jak jsme mezi sebou podobně jako oni nejednotní, rozdělení, nesnášenliví, závidiví a mocichtiví. Tyto neblahé lidské vlastnosti jako konkrétní dědictví prvotního hříchu až příliš nápadně provázejí nejen celé lidské dějiny, ale i dějiny církevní.

Přitažlivost křesťanských politiků není ovšem záležitostí jen těchto politiků, ale všech křesťanů. Svatý Jan od Kříže jednou řekl: „Kdyby vás někdo někdy přesvědčoval, ať by to byl představený nebo kdokoli jiný, o nějaké pohodlné nauce, a i kdyby ji dokládal zázraky, nevěřte jí ani ji nepřijímejte; to, čeho je zapotřebí, je totiž více kajícínosti a více oproštění od všech věcí – a nehleďte Krista bez Kříže!“

-š-

Pondělí 10. 11. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Léta letí k andělům - Naďa Urbánková 8.25 Egyptian museum, Les Baux de Provence, Mingun (P) 9.00 Křesťanství a environmentální etika - P. RNDr. Marek Orko Vácha (1. část) 9.55 H2Onews 10.05 Národní park Acadia 10.50 Pro víta mundi - Petr Chromčák 11.30 Pro zdraví: Otevření Hospice sv. Lukáše 11.45 Bablandia (22) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Kdo hledá pravdu 13.00 Písnový koncert (2. část) 13.55 Kulturní mozaika (7. díl) 14.05 Hrdinové Nového zákona (říjen) 14.15 550 let Jednoty bratrské (P) 14.25 Věci víry 14.55 Zpravodajské Noeviny 15.10 Národní park Etosha 15.55 Sýrie - kolébka křesťanství 16.15 Jsme živé kameny 16.45 H2Onews 17.00 NOEparáda (2. finále) (P) 17.20 Kdo hledá pravdu 18.15 Jen jeden plat (P) 18.35 Průpovědi Zwiero (1. díl) (P) 18.45 Léta letí k andělům - Naďa Urbánková 19.05 Pro zdraví: Otevření Hospice sv. Lukáše 19.20 Egyptian museum, Les Baux de Provence, Mingun 19.50 H2Onews (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 CHKO Lužické hory - Chřibská - Spravedlnost 20.25 Na koberečku (53) (P) 20.40 GOODwillBOY - Cars 21.10 Zpravodajské Noeviny 21.20 P. Vojtěch Kodet, Th.D., OCarm, K. Lachmanová, Th.D. - Každý den ke slávě Boží 22.50 Písnový koncert (2. část) 23.40 Čtete z křesťanských periodik 23.50 H2Onews 00.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Úterý 11. 11. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 H2Onews 8.10 CHKO Křivoklátsko - Vůznice, Týřov - Oupořský potok, Lánská obora 8.30 Prostě aby si hráli a neblbli 8.45 Na koberečku (53) 9.00 Pro víta mundi - Edita Koslerová 9.40 Hlubinami vesmíru 10.20 Národní park Acadia 11.10 Jen jeden plat 11.40 Průpovědi Zwiero (1. díl) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Koncert tanců čtyř století 13.15 550 let Jednoty bratrské 13.25 H2Onews 13.30 Národní park Acadia 14.20 Nárožní kámen 15.05 Léta letí k andělům - Naďa Urbánková 15.25 Octava dies 15.55 Sýrie - kolébka křesťanství 16.15 Zpravodajské Noeviny 16.20 Lužná 16.35 CHKO Lužické hory - Chřibská - Spravedlnost 17.05 Prostě aby si hráli a neblbli 17.15 Kulturní mozaika (7. díl) 17.20 Trnavská brána (2) 17.40 Esovision, Indian Summer 18.10 Dětská televize (10/2008) 18.35 Průpovědi Zwiero (2. díl) (P) 18.50 Sýrie 19.45 Zpravodajské Noeviny (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Misijní magazín (26) 21.10 Tajné dějiny kosmických projektů (2/4) (P) 21.40 Zpravodajské Noeviny 21.50 Jen jeden plat 22.20 Octava dies 22.50 Křesťanství a environmentální etika - P. RNDr. Marek Orko Vácha (1. část) 23.45 Zpravodajské Noeviny 00.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Středa 12. 11. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Zpravodajské Noeviny 8.15 CHKO Křivoklátsko -

Vůznice, Týřov - Oupořský potok, Lánská obora 8.40 Tajné dějiny kosmických projektů (2/4) 9.10 Pro víta mundi - Petr Chromčák 9.55 Burj al-Arab 10.30 Přímý přenos generální audience papeže Benedikta XVI. 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Pro zdraví: Otevření Hospice sv. Lukáše 12.15 Sýrie 13.10 Misijní magazín (26) 14.30 Národní park Etosha 15.30 Benátky 16.00 Zpravodajské Noeviny 16.20 Léta letí k andělům - Naďa Urbánková 16.40 Jen jeden plat 17.05 Hrdinové Nového zákona (říjen) 17.20 NOEparáda (2. finále) 17.40 V posteli (6. díl) (P) 18.35 Průpovědi Zwiero (3. díl) (P) 18.45 Kdo hledá pravdu 19.50 H2Onews 20.00 Z pokladů duše 20.05 Trnavská brána (3) (P) 20.30 Uganda, trpící perla Afriky 21.00 Pro zdraví: Zdravotní klaun (P) 21.10 Zpravodajské Noeviny 21.20 CHKO Lužické hory - Chřibská - Spravedlnost 21.40 Sýrie - kolébka křesťanství 21.55 Lužná 22.05 Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. 23.35 Sestra Sára 23.50 H2Onews 00.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Čtvrtek 13. 11. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Zpravodajské Noeviny 8.10 Jsme živé kameny 8.40 Trnavská brána (3) 9.00 P. Vojtěch Kodet, Th.D., OCarm, K. Lachmanová, Th.D. - Každý den ke slávě Boží 10.30 550 let Jednoty bratrské 10.45 CHKO Lužické hory - Chřibská - Spravedlnost 11.15 NOEparáda (2. finále) 11.40 Průpovědi Zwiero (3. díl) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Burj al-Arab 12.40 Čtete z křesťanských periodik 12.50 Sýrie - kolébka křesťanství 13.00 H2Onews 13.10 Jen jeden plat 13.40 CHKO Křivoklátsko - Vůznice, Týřov - Oupořský potok, Lánská obora 14.00 V posteli 14.50 NOEparáda (2. finále) 15.10 Tajné dějiny kosmických projektů (2/4) 15.40 Dětská televize (10/2008) 16.05 Zpravodajské Noeviny 16.15 Nárožní kámen 17.00 Kdo hledá pravdu 17.40 Jsme živé kameny 18.05 Na koberečku (53) 18.25 Salesiánské hry mládeže 18.35 Průpovědi Zwiero (4. díl) (P) 18.45 Pro zdraví: Zdravotní klaun 19.00 GOODwillBOY - Cars 19.30 CHKO Lužické hory - Chřibská - Spravedlnost 19.50 Zpravodajské Noeviny (P) 20.05 Pro víta mundi - P. František Hurina (P) 20.45 NOEparáda (2. finále) 21.05 Zpravodajské Noeviny 21.15 Křesťanství a environmentální etika - P. RNDr. Marek Orko Vácha (1. část) 22.10 Církevní školství 23.35 Tajné dějiny kosmických projektů (2/4) 00.05 Zpravodajské Noeviny 00.15 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Pátek 14. 11. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Zpravodajské Noeviny 8.15 Lužná 8.25 Pro víta mundi - Petr Chromčák 9.10 Hrdinové Nového zákona (říjen) 9.30 Misijní magazín (26) 10.40 Esovision, Indian Summer 11.10 Octava dies 11.40 Průpovědi Zwiero (4. díl) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Trnav-

ská brána (3) 12.30 Jsme živé kameny 13.00 550 let Jednoty bratrské 13.10 Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. 14.40 Nárožní kámen 15.20 Kdo hledá pravdu 16.10 Zpravodajské Noeviny 16.20 Esovision, Indian Summer 16.50 Církevní školství 18.15 Sýrie - kolébka křesťanství 18.35 Průpovědi Zwiero (5. díl) (P) 18.45 Pro víta mundi - P. František Hurina 19.25 Trnavská brána (2) 19.50 H2Onews (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Noemova pošta (listopad 2008) (L) 21.30 H2Onews 21.40 P. Vojtěch Kodet, Th.D., OCarm, K. Lachmanová, Th.D. - Každý den ke slávě Boží 23.00 Misijní magazín (26) 00.00 H2Onews 00.10 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Sobota 15. 11. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 H2Onews 8.15 Esovision, Eternal Ice (P) 8.45 Čtete z křesťanských periodik (P) 8.55 Sýrie - kolébka křesťanství 9.15 Salesiánské hry mládeže 9.35 Ve jménu Ježíše (9. díl): Quo vadis? 10.00 V posteli 10.50 NOEparáda (2. finále) 11.10 Pro zdraví: Zdravotní klaun 11.15 Uganda, trpící perla Afriky 11.40 Průpovědi Zwiero (5. díl) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Angelus Domini 12.05 Pramen v poušti 12.25 Léta letí k andělům - Naďa Urbánková 13.00 H2Onews 13.10 Koncert tanců čtyř století 14.15 550 let Jednoty bratrské 14.25 Misijní magazín (26) 15.25 Pro víta mundi - P. František Hurina 16.00 Zpravodajské Noeviny 16.10 Sýrie 17.10 CHKO Lužické hory - Chřibská - Spravedlnost 17.40 Trnavská brána (3) (P) 17.55 Jen jeden plat 18.20 Salesiánské hry mládeže 18.35 Průpovědi Zwiero (6. díl) (P) 18.55 Jsme živé kameny 19.25 První čtení 19.50 H2Onews (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Statečný kněz 21.00 550 let Jednoty bratrské 21.15 Křesťanství a environmentální etika - P. RNDr. Marek Orko Vácha (2. část) (P) 22.10 Víra plná života (Chile) 22.45 Hlubinami vesmíru 23.25 První čtení 23.50 Zpravodajské Noeviny 00.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Neděle 16. 11. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 H2Onews 8.15 Evangelium (P) 8.20 Trnavská brána (3) 8.40 Zdravé teplo 8.50 Na koberečku (53) 9.05 Uganda, trpící perla Afriky 9.40 Pro víta mundi - P. František Hurina 10.20 Evangelium 10.30 Mše svatá z kostela sv. Václava v Ostravě s farností Spálov (L) 10.55 Z pokladů duše 12.00 Přímý přenos polední modlitby se Sv. otcem Benediktem XVI. 12.15 Zpravodajské Noeviny 12.45 Koncert tanců čtyř století 14.05 550 let Jednoty bratrské 14.20 Zdravé teplo 14.35 Víra plná života (Chile) 15.20 Křesťanství a environmentální etika - P. RNDr. Marek Orko Vácha (2. část) 16.15 V posteli (6. díl) 17.05 Ve jménu Ježíše: Chléb, víno a krev 17.35 Hrdinové Nového zákona (říjen) 17.55 Sýrie 18.50 Pro zdraví: Zdravotní klaun 19.05 CHKO Lužické hory - Chřibská - Spravedlnost 19.25 Kulturní mozaika 19.35 Uganda, trpící perla Afriky 20.00 Z pokladů duše 20.05 Octava dies (P) 20.35 Koncert k 55. výročí Janáčkovy konzervatoře a gymnázia v Ostravě (P) 22.00 Z pokladů duše 22.05 První čtení 22.30 Sýrie - kolébka křesťanství 22.45 Víra plná života (Chile) 23.30 Zpravodajské Noeviny 00.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

DĚKOVNÁ MODLITBA KNĚZE PO MŠI SVATÉ

Nejsladší Pane Ježíši, protkni nitro a útroby mé duše převelice líbeznou a spásnou ranou své lásky, pravou, pokojnou, apoštolskou a svatou dobrotivostí, aby moje duše dychtila a zmirala touhou po Tobě; po Tobě aby dychtila a toužila po Tvém stánku, aby prahla uvolnit se a být s Tebou. Dej, aby moje duše hladověla po Tobě, andělském chlebu, po občerstvení svatých duší, po našem každodenním nadpřirozeném pokrmu, který obsahuje všechnu sladkost a chuť a všechno líbezné potěšení. Za Tebou, na něhož touží patřit andělé, ať ustavičně dychtí má duše, ať se Tebou sytí mé srdce, ať po Tobě touží jako po prameni života, prameni moudrosti a vědění, prameni věčného světla, zdroji rozkoše a hojnosti domu Božího. Ať o Tebe usiluje, hledá Tě a nachází, k Tobě tíhne a k Tobě dospěje, o Tobě ať rozjímá, o Tobě hovoří a všechno koná ke cti a slávě Tvého jména s pokorou a skromností, s rozkoší a potěšením, s lehkostí a s radostí až do konce, abys jen Ty byl vždy moje naděje, všechna moje důvěra, mé bohatství, moje potěšení, moje příjemnost, radost moje, pokoj a odpočinek, můj pokoj a moje líbeznost, moje vůně, moje sladkost, můj pokrm a mé občerstvení, moje pomoc, moje moudrost, moje útočiště a pomoc, moje vlastnictví a můj poklad, ve kterém je pevně a navždy zakořeněna moje mysl a moje srdce. Amen. (*Missale Romanum*)

Poselství Královny míru

Drahé děti! Zvláštním způsobem vás všechny zvu k modlitbě na moje úmysly, abyste vašimi modlitbami zastavily Satanův plán nad touto zemí - planetou, která je každý den dál od Boha a na místo Boha staví sama sebe a ničí vše, co je krásné a dobré v duši každého z vás. Proto, děti moje, ozbrojte se modlitbou a postem, abyste si byly vědomy, jak velice vás Bůh miluje, a naplňte Boží vůli. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.

Medžugorje, 25. 10. 2008

MARIINA PEVNOST

Poutní místo Panny Marie Růžencové na úpatí Vesuvu patří k nejoblíbenějším poutním místům v Itálii. Každoročně sem přijdou 4 miliony poutníků. Poutní svatyně vznikla v roce 1876 jako výsledek působení blahoslaveného Bartola Longa. Mezi poutníky se zařadil nyní také Svätý otec Benedikt XVI. Prohlásil zde mezi jiným: „Růženec je škola rozjímání a mlčení. Na první pohled by se mohlo zdát, že je to omílání slov těžko sluchitelné s mlčením, doporučeným pro rozjímání. Ale ve skutečnosti ustavičné opakování Zdráva Maria vnitřní mlčení neruší, nýbrž podporuje.“

Kath-net

BREVIÁŘ PRO LAIKY

8.–15. LISTOPADU 2008

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 9. 11.	PO 10. 11.	ÚT 11. 11.	ST 12. 11.	ČT 13. 11.	PÁ 14. 11.	SO 15. 11.									
Antifona	1637	1854	1734	1953	1722	1792	1708	1924	1741	1961	1213	1346	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1638	1854	1734	1953	1723	1941	1708	1925	1314	1796	1213	1346	1666	1883		
Antifony	1639	1855	1151	1279	1587	1792	1183	1313	1198	1797	1214	1347	1229	1364		
Žalmy	813	914	1152	1280	813	914	1183	1313	1199	914	1214	1347	1229	1364		
Krátké čtení a zpěv	1639	1855	1735	1954	1587	1793	1710	1926	1743	1797	1217	1351	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	1639	1856	1586	1791	1588	1793	1710	1927	1315	1797	1218	1351	1669	1886		
Prosby	1640	1856	1724	1943	1724	1943	1711	1927	1744	1963	1218	1351	1655	1886		
Závěrečná modlitba	1640	1857	1586	1791	1588	1793	1589	1795	1315	1797	1218	1352	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	792	890	1156	1285	1172	1301	1187	1318	1203	1335	1219	1353	1233	1369		
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	1641	1857	1159	1288	1175	1305	1190	1322	1206	1338	1221	1356	1236	1372		
Závěrečná modlitba	1640	1857	1159	1288	1175	1305	1191	1322	1206	1339	1222	1356	1236	1372		
Nešpory:																
Hymnus	1642	1859	1642	1859	1736	1955	1727	1946	1714	1932	1315	1798	1223	1358	807	907
Antifony	1633	1849	1643	1859	1161	1290	1588	1793	1193	1324	1208	1799	1224	1358	808	908
Žalmy	1633	1849	1643	1860	1161	1291	1729	1947	1193	1324	1209	1966	1224	1359	808	908
Kr. čtení a zpěv	1636	1852	1646	1863	1737	1956	1588	1794	1717	1934	1749	1799	1226	1361	810	911
Ant. ke kant. P. M.	1637	1853	1647	1863	1586	1791	1589	1794	1717	1935	1316	1799	1227	1361	726	819
Prosby	1637	1853	1647	1863	1731	1950	1731	1950	1718	1936	1750	1969	1227	1362	811	911
Záv. modlitba	1640	1857	1640	1857	1586	1791	1588	1793	1589	1795	1315	1797	1227	1362	726	820
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 9. 11. – svátek Posvěcení lateránské baziliky

1. čt.: Ez 47,1-2.8-9.12
Ž 46(45),2-3.5-6.8-9
Odp.: 5 (*Proudy bystřin jsou k radosti Božímu městu, přesvatému stánku Nejvyššího.*)
2. čt.: 1 Kor 3,9c-11.16-17
Ev.: Jan 2,13-22
Slovo na den: *Řekl to o chrámu svého těla.*

Pondělí 10. 11. – památka sv. Lva Velikého

1. čt.: Tit 1,1-9
Ž 24(23),1-2.3-4ab.5-6
Odp.: srov. 6 (*To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!*)
Ev.: Lk 17,1-6
Slovo na den: *Dej nám více víry!*

Úterý 11. 11. – památka sv. Martina

1. čt.: Tit 2,1-8.11-14
Ž 37(36),3-4.18+23.27+29
Odp.: 39a (*Spravedlivým přichází spása od Hospodina.*)
Ev.: Lk 17,7-10
Slovo na den: *Udělalí jsme, co jsme byli povinni udělat.*

Středa 12. 11. – památka sv. Josafata

1. čt.: Tit 3,1-7
Ž 23(22),1-3a.3b-4.5.6
Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)
Ev.: Lk 17,11-19
Slovo na den: *Vzdal Bohu chválu.*

Čtvrtek 13. 11. – památka sv. Anežky České

1. čt.: Flm 7-20
Ž 146(145),6c-7.8-9a.9bc-10
Odp.: 5a (*Šťastný, komu pomáhá Bůh Jakubův. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Lk 17,20-25
Slovo na den: *Boží království je mezi vámi.*

Pátek 14. 11. – ferie

1. čt.: 2 Jan 4-9
Ž 119(118),1.2.10.11.17.18
Odp.: 1b (*Blaze těm, kteří krácejí v zákoně Hospodinově.*)
Ev.: Lk 17,26-37
Slovo na den: *Jeden bude vzat, druhý ponechán.*

Sobota 15. 11. – nez. pam. sv. Alberta Velikého nebo sobotní pam. Panny Marie

1. čt.: 3 Jan 5-8
Ž 112(111),1-2.3-4.5-6
Odp.: 1a (*Blaze mužům, který se bojí Hospodina. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Lk 18,1-8
Slovo na den: *Stále se modlit.*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu 8. 11. • 29. 11. • 6. 12. • 13. 12. a 20. 12. 2008 v době od 7.30 do 12 hodin.

NOVINKA

SPOLEČNÉ PROSBY VĚŘÍCÍCH • DOBA ADVENTNÍ - DOBA VÁNOČNÍ

Vytvořil a z různých pramenů zpracoval P. Mgr. Vladimír Mrázek, ferie za spolupráce s P. Mgr. Jiřím Kupkou

Přímluvy ke mši svaté na neděle a všední dny uvedených období církevního roku. Vyšlo s církevním schválením.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Váz., A5, 96 stran, 139 Kč

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

VÍRA V RODINĚ

Christine Ponsardová • Z francouzštiny přeložila Markéta Štěpánková

Autorka knihy nabízí nepřehledné množství podnětů k zamyšlení nad nejběžnějšími životními situacemi rodinného života. Přináší inspiraci pro řešení nejrůznějších problémů, které se v životě rodiny objevují. Například mluví o situaci, kdy se děti začínou bouřit proti společné modlitbě, o vztazích rodičů a pubertálních dětí, o efektivní přípravě na školu, o odpouštění nejrůznějších zranění, která si rodiče a děti způsobují, o problémech s partnerskými vztahy, které dospívající děti navazují. Kniha je užitečná pro křesťanské rodiny jak s malými, tak se staršími dětmi.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 135 x 194 mm, 240 stran, 199 Kč

JEŽÍŠ V PROMĚNÁCH STALETÍ

Jaroslav Pelikan • Z angličtiny přeložil Tomáš Jajtner

Kniha světoznámého amerického historika zkoumá vliv Ježíšovy osoby a jeho učení na kulturu a na duchovní, politické a sociální dějiny posledních dvou tisíciletí. Autor se zabývá zobrazení Krista napříč staletími: od Rabbího prvního století, přes Ženicha duše středověkých mystiků a Univerzálního člověka renesance, až po Osloboditele 19. a 20. století. Přichází s tvrzením, že způsob, jakým Ježíše určitá epocha chápala, je často klíčem k pochopení specifických rysů dané doby. Je přesvědčen, že pravá víra a opravdové studium si neprotirečí, ale vzájemně se podporují. Proto ho zajímá, jak se s Ježíšem vyrovnávali a vyrovnávají nejen křesťané, ale i lidé stojící mimo církev.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., A5, 344 stran, 367 Kč

DVD

PŘÍBĚH ABRAHÁMA, SYNA TERACHOVA

Scénář a režie Alberto Castellani

Režisér Alberto Castellani se ve svém čtyřdílném filmu vydává po stopách Abraháma, praotce vyznavačů tří velkých monoteistických náboženství, a za pomoci biblických i mimobiblických pramenů, svědectví archeologických nálezů i výsledků teologického bádání židovských, křesťanských a islámských odborníků rekonstruuje příběh z knihy Genesis.

Paulinky • Český a anglický dabing • DVD, 120 minut, 270 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
 Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz
 Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
 147/2002
 P.P.

D + I

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Černochova 7 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vlček, PhDr. Lubomír Štula. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č.j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://www.maticecm.cz/svetlo; objednávky týdeníku a knih, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrací značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnická 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřízujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadáme nezveřejnění příspěvků nevracíme.